



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících JUDr. Marie Minářové a RNDr. Ludmily Nezhybové v hlavním líčení konaném dne 28. srpna 2019.

takto:

obžalovaný

Ing. L. S., nar. XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX, zaměstnanec společnosti XXXX s.r.o., XXXX, XXXX,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že:

ad 1.) v období od 1. 2. 2013 do 19. 8. 2014, v Brně jako zmocněnec společnosti XXXX s.r.o., se sídlem XXXX, XXXX u XXXX, IČ: XXXX, a od 2. 1. 2014 také jako osoba vykonávající činnost pro společnost XXXX s.r.o., na základě „Dohody o provedení práce“ a současně jako zaměstnanec společnosti XXXX s. r. o., se sídlem XXXX, XXXX, XXXX, IČ: XXXX, kterým byl v tuto dobu na pozici vedoucího prodeje plynu XXXX, při získávání a sjednávání obchodních zakázek, v rozporu s ustanoveními § 17, § 18, § 19, § 44 odst. 1, odst. 2 písm. h) a § 51 obchodního zákoníku, v rozporu s dobrými mravy soutěže a zákonným zákazem nekalé hospodářské soutěže, neoprávněně použil nebo poskytl k využití ve prospěch společnosti XXXX s.r.o., k tomuto účelu opatřená data a informace tvořící obchodní tajemství společnosti XXXX s.r.o., zejména kontaktní údaje zákazníků, údaje o cenách zboží, o obchodních podmínkách a o uskutečněných obchodech se zkapalněnými plyny, k nimž získal přístup z titulu svého

pracovního poměru nebo cizím jednáním přičítám se zákonu, kdy v důsledku takto získané konkurenční výhody umožnil společnosti XXXX s.r.o., aktivně oslovit s nabídkou dodávek zkapalněného plynu pro výrobu tepla několik set zákazníků společnosti XXXX s.r.o. a uskutečnit prodej této komodity na úkor společnosti XXXX s.r.o., s dosaženými tržbami:

- ve výši 17.973,- Kč od odběratele A. A., XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400179 ze dne 12. 7. 2013,
- ve výši 17.348,- Kč od odběratele XXXX, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400102 ze dne 25. 6. 2014,
- ve výši 19.046,- Kč od odběratele V. A., , XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400094 ze dne 25. 6. 2014,
- ve výši 65.516,- Kč od odběratele **XXXX**s.r.o., XXXX, XXXX 4, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400234 ze dne 13. 8. 2013,
- ve výši 14.936,- Kč od odběratele E.B., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 243400097 ze dne 25. 6. 2014,
- ve výši 18.491,- Kč od odběratele E.B., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400135 ze dne 29. 7. 2014,
- ve výši 43.527,- Kč od odběratele M. B., XXXX, XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400024 ze dne 28. 2. 2013, č. 23400235 ze dne 13. 8. 2013,
- ve výši 17.998,- Kč od odběratele L.B., XXXX, okr. XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400236 ze dne 13. 8. 2013,
- ve výši 49.432,- Kč od odběratele **M.B.**, XXXX, XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400017 ze dne 26. 2. 2013, č. 23400109 ze dne 28. 5. 2013, č. 23400450 ze dne 25. 11. 2013, č. 24400087 ze dne 11. 6. 2014,
- ve výši 16.412,- Kč od odběratele P. **XXXX**, XXXX, XXXX 2, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400052 ze dne 15. 4. 2014,
 - ve výši 65.246,- Kč od odběratele **XXXX** s.r.o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400180 ze dne 12. 7. 2013, č. 24400043 ze dne 27. 3. 2014,
- ve výši 18.364,- Kč od odběratele V. B., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400315 ze dne 30. 9. 2013,
- ve výši 74.524,- Kč od odběratele R. C., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400106 ze dne 22. 5. 2013, č. 24400071 ze dne 30. 4. 2014,
- ve výši 23.492,- Kč od odběratele R. C., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400093 ze dne 25. 6. 2014,
- ve výši 35.480,- Kč od odběratele M. C., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400200 ze dne 29. 7. 2013,
- ve výši 30.622,- Kč od odběratele Ing. J. **Č.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400203 ze dne 29. 7. 2013,
- ve výši 97.963,- Kč od odběratele M. **Č.**, XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400014 ze dne 26. 2. 2013, č. 24400027 ze dne 28. 2. 2014,
- ve výši 197.061,- Kč od odběratele P. **Č.**, XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400007 ze dne 14. 2. 2013, č. 23400051 ze dne 12. 4. 2013, č. 23400328 ze dne 30. 9. 2013, č. 23400456 ze dne 5. 12. 2013, č. 24400013 ze dne 31. 1. 2014,
- ve výši 80.627,- Kč od odběratele **XXXX** s.r.o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400452 ze dne 28. 11. 2013,
- ve výši 37.258,- Kč od odběratele J. D., XXXX, XXXX (XXXX, XXXX), za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400032 ze dne 19. 3. 2013, č. 23400220 ze dne 8. 8. 2013,

- ve výši 29.510,- Kč od odběratele J. D., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400224 ze dne 8. 8. 2013,
- ve výši 40.741,- Kč od odběratele Ing. P. D., XXXX, XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400202 ze dne 29. 7. 2013, č. 24400039 ze dne 21. 3. 2014, č. 24400142 ze dne 14. 8. 2014,
- ve výši 51.870,- Kč od odběratele **XXXX** a.s., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400009 ze dne 20. 2. 2013,
- ve výši 32.555,- Kč od odběratele **XXXX**s. r. o. (XXXX s. r. o.), XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400144 ze dne 14. 8. 2014,
- ve výši 21.601,- Kč od odběratele P. E., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400098 ze dne 25. 6. 2014,
- ve výši 25.608,- Kč od odběratele J. E., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400437 ze dne 31. 10. 2013,
- ve výši 85.224,- Kč od odběratele **XXXX**s. r. o., XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400021 ze dne 28. 2. 2013, č. 24400033 ze dne 12. 3. 2014, č. 24400110 ze dne 9. 7. 2014,
- ve výši 16.965,- Kč od odběratele V.F., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400062 ze dne 25. 4. 2013,
- ve výši 18.354,- Kč od odběratele Z.H., XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400107 ze dne 3. 7. 2014,
- ve výši 17.438,- Kč od odběratele O. H., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400115 ze dne 10. 7. 2014,
- ve výši 20.998,- Kč od odběratele Ing. P. H.- K., XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400123 ze dne 14. 7. 2014,
- ve výši 24.844,- Kč od odběratele **XXXX**, XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400016 ze dne 26. 2. 2013,
- ve výši 17.612,- Kč od odběratele S. Ch., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400128 ze dne 28. 7. 2014,
- ve výši 53.005,- Kč od odběratele J. Ch., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400177 ze dne 12. 7. 2013, č. 23400281 ze dne 10. 9. 2013, č. 24400001 ze dne 16. 1. 2014, č. 24400083 ze dne 30. 5. 2014, 24400140 ze dne 14. 8. 2014,
- ve výši 213.858,- Kč od odběratele XXXX s. r. o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400253 ze dne 26. 8. 2013, č. 23400356 ze dne 8. 10. 2013, č. 23400449 ze dne 20. 11. 2013,
- ve výši 29.768,- Kč od odběratele M. J., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400096 ze dne 25. 6. 2014,
- ve výši 89.430,- Kč od odběratele XXXX s.r.o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400460 ze dne 13. 12. 2013, č. 24400067 ze dne 30. 4. 2014,
- ve výši 41.475,- Kč od odběratele XXXX s. r. o., XXXX, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400025 ze dne 28. 2. 2013,
- ve výši 16.380,- Kč od odběratele M. K., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400199 ze dne 29. 7. 2013,
- ve výši 26.263,- Kč od odběratele Ing. F.K., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400134 ze dne 29. 7. 2014,
- ve výši 12.332,- Kč od odběratele J. K., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400101 ze dne 25. 6. 2014,

- ve výši 46.646,- Kč od odběratele Ing. J. **K.**, XXXX, XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400047 ze dne 4. 4. 2013, č. 23400225 ze dne 8. 8. 2013, č. 24400018 ze dne 19. 2. 2014,
- ve výši 19.439,- Kč od odběratele M. **K.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400099 ze dne 25. 6. 2014,
- ve výši 15.418,- Kč od odběratele **F.K.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400076 ze dne 3. 5. 2013,
- ve výši 20.634,- Kč od odběratele H. **K.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400104 ze dne 24. 5. 2013,
- ve výši 24.527,- Kč od odběratele **XXXXs. r. o.**, XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400201 ze dne 29. 7. 2013,
- ve výši 7.199,- Kč od odběratele H. **L.**, XXXX, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400106 ze dne 3. 7. 2014,
- ve výši 23.620,- Kč od odběratele **J. M.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400295 ze dne 17. 9. 2013,
- ve výši 33.323,- Kč od odběratele **I.M.**, XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400257 ze dne 28. 8. 2013, č. 24400108 ze dne 3. 7. 2014,
- ve výši 19.556,- Kč od odběratele P. **M.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400075 ze dne 3. 5. 2013,
- ve výši 15.105,- Kč od odběratele J. **M.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400126 ze dne 24. 7. 2014,
- ve výši 33.634,- Kč od odběratele **M.N.**, XXXX, XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400022 ze dne 28. 2. 2013, č. 24400050 ze dne 15. 4. 2014,
- ve výši 11.209,- Kč od odběratele Z. **N.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400061 ze dne 22. 4. 2013,
- ve výši 29.402,- Kč od odběratele **XXXXs. r. o.**, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400117 ze dne 10. 7. 2014,
- ve výši 31.042,- Kč od odběratele M. **P.**, XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400321 ze dne 30. 9. 2013,
- ve výši 22.000,- Kč od odběratele MUDr. M. **P.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400218 ze dne 31. 7. 2013,
- ve výši 16.661,- Kč od odběratele J. **P.**, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400020 ze dne 28. 2. 2013,
- ve výši 28.805,- Kč od odběratele J. **P.**, XXXX, XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400015 ze dne 26. 2. 2013,
- ve výši 14.260,- Kč od odběratele Ing. J. **P.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400219 ze dne 8. 8. 2013,
- ve výši 13.999,- Kč od odběratele J. **R.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400268 ze dne 3. 9. 2013,
- ve výši 50.620,- Kč od odběratele A.**R.**, XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400105 ze dne 28. 5. 2013,
- ve výši 176.597,- Kč od odběratele **XXXXs. r. o.**, XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400018 ze dne 9. 2. 2013, č. 23400031 ze dne 19. 3. 2013, č. 23400342 ze dne 30. 9. 2013, č. 23400469 ze dne 30. 12. 2013, č. 24400035 ze dne 14. 3. 2014,
- ve výši 62.802,- Kč od odběratele J. **R.**, XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400238 ze dne 13. 8. 2013, č. 24400028 ze dne 28. 2. 2014,

- ve výši 19.796,- Kč od odběratele XXXXs. r. o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400417 ze dne 31. 10. 2013,
- ve výši 38.401,- Kč od odběratele Ing. L.J. XXXX, XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400172 ze dne 9. 7. 2013, č. 24400116 ze dne 10. 7. 2014,
- ve výši 52.439,- Kč od odběratele XXXX s. r. o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400292 ze dne 12. 9. 2013,
- ve výši 20.729,- Kč od odběratele J. S., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400217 ze dne 31. 7. 2013,
- ve výši 69.805,- Kč od odběratele XXXXs. r. o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400216 ze dne 31. 7. 2013, č. 24400017 ze dne 19. 2. 2014, č. 24400129 ze dne 28. 7. 2014,
- ve výši 70.542,- Kč od odběratele XXXXs. r. o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 24400007 ze dne 28. 1. 2014, č. 24400077 ze dne 15. 5. 2014,
- ve výši 12.000,- Kč od odběratele J. S., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400132 ze dne 29. 7. 2014,
- ve výši 10.797,- Kč od odběratele XXXX s. r. o., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400107 ze dne 28. 5. 2013,
- ve výši 10.937,- Kč od odběratele J. Š., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400461 ze dne 13. 12. 2013,
- ve výši 8.262,- Kč od odběratele V. T., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400178 ze dne 12. 7. 2013,
- ve výši 11.550,- Kč od odběratele Mgr. Š. U., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400153 ze dne 26. 6. 2013,
- ve výši 22.059,- Kč od odběratele XXXX s. r. o., XXXX, IČ XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 24400139 ze dne 7. 8. 2014,
- ve výši 17.520,- Kč od odběratele R. V., XXXX, XXXX, za uskutečněné plnění dle vystavené faktury č. 23400030 ze dne 18. 3. 2013,
- ve výši 48.783,- Kč od odběratele Z. W., XXXX, XXXX, IČ XXXX, za uskutečněná plnění dle vystavených faktur č. 23400046 ze dne 4. 4. 2013, č. 23400237 ze dne 13. 8. 2013, č. 24400072 ze dne 30. 4. 2014,

čímž byly společnosti XXXX s. r. o., zmařeny očekávané tržby v celkové výši 2 957 266,- Kč a způsobena škoda ve výši 591 453,- Kč, odpovídající minimální míře 20 % čistého zisku z tržeb dosahované v této komoditě poškozeným.

ad 2.) v období od dne 1. 3. 2013 do dne 19. 6. 2013, v Brně, v pozici zaměstnance společnosti XXXX s.r.o., kterým byl v tuto dobu na pozici vedoucího prodeje plynu XXXX, současně v pozici zmocněnce společnosti XXXX s.r.o., v rozporu s ustanoveními § 17, § 18, § 19, § 44 odst. 1, odst. 2 písm. h) a § 51 obchodního zákoníku, v rozporu s dobrými mravy soutěže a zákonným zákazem nekalé hospodářské soutěže, neoprávněně využil informace o obchodních podmínkách, za kterých nabízela a uskutečňovala společnost XXXX s.r.o., dodávky zkapalněných uhlovodíkových plynů k topným a technologickým účelům pro závod XXXX společnosti XXXXs.r.o. (IČ: 26417251), ze kterých připravil podklady, zpracoval kalkulaci a porovnání cen pro předložení konkurenční nabídky dodávek stejné komodity od společnosti XXXX s.r.o., a tím výrazným způsobem přispěl k uzavření „Smlouvy o dodávkách zkapalněných uhlovodíkových plynů propanu a propan-butanu“ ze dne 28. 6. 2013 mezi společnostmi XXXX s.r.o., jako prodávajícím a společností XXXXs.r.o., jako kupujícím, když dle této smlouvy byly v následném období uskutečněny dodávky zkapalněného plynu:

- v ceně 211.848,- Kč bez DPH dne 2. 9. 2013 dle faktury č. 23400277 vystavené dne 6. 9. 2013,
- v ceně 242.942,- Kč bez DPH dne 17. 9. 2013 dle faktury č. 23400303 vystavené dne 23. 9. 2013,
- v ceně 243.932,- Kč bez DPH dne 1. 10. 2013 dle faktury č. 23400351 vystavené dne 8. 10. 2013,
- v ceně 439.383,- Kč bez DPH dne 8. 10. 2013 dle faktury č. 23400373 vystavené dne 18. 10. 2013,
- v ceně 437.019,- Kč bez DPH dne 22. 10. 2013 dle faktury č. 23400418 vystavené dne 31. 10. 2013,
- v ceně 458.975,- Kč bez DPH dne 13. 11. 2013 dle faktury č. 23400451 vystavené dne 26. 11. 2013,
- v ceně 231.325,- Kč bez DPH dne 26. 11. 2013 dle faktury č. 23400457 vystavené dne 29. 11. 2013,
- v ceně 232.690,- Kč bez DPH dne 2. 12. 2013 dle faktury č. 23400458 vystavené dne 6. 12. 2013,
- v ceně 556.100,- Kč bez DPH dne 10. 12. 2013 dle faktury č. 23400465 vystavené dne 19. 12. 2013,
- v ceně 278.541,- Kč bez DPH dne 30. 12. 2013 dle faktury č. 23400472 vystavené dne 30. 12. 2013,
- v ceně 516.278,- Kč bez DPH dne 7. 1. 2014 dle faktury č. 24400004 vystavené dne 16. 1. 2014,
- v ceně 239.016,- Kč bez DPH dne 21. 1. 2014 dle faktury č. 24400005 vystavené dne 28. 1. 2014,
- v ceně 257.943,- Kč bez DPH dne 28. 1. 2014 dle faktury č. 24400012 vystavené dne 31. 1. 2014,
- v ceně 257.131,- Kč bez DPH dne 4. 2. 2014 dle faktury č. 24400014 vystavené dne 11. 2. 2014,
- v ceně 482.244,- Kč bez DPH dne 11. 2. 2014 dle faktury č. 24400021 vystavené dne 24. 2. 2014,
- v ceně 266.479,- Kč bez DPH dne 11. 2. 2014 dle faktury č. 24400026 vystavené dne 28. 2. 2014,
- v ceně 244.954,- Kč bez DPH dne 11. 3. 2014 dle faktury č. 24400038 vystavené dne 21. 3. 2014,
- v ceně 225.291,- Kč bez DPH dne 19. 3. 2014 dle faktury č. 24400044 vystavené dne 31. 3. 2014,
- v ceně 224.334,- Kč bez DPH dne 27. 3. 2014 dle faktury č. 24400045 vystavené dne 31. 3. 2014,
- v ceně 225.781,- Kč bez DPH dne 3. 4. 2014 dle faktury č. 24400048 vystavené dne 7. 4. 2014,
- v ceně 231.285,- Kč bez DPH dne 15. 4. 2014 dle faktury č. 24400064 vystavené dne 24. 4. 2014,
- v ceně 231.805,- Kč bez DPH dne 29. 4. 2014 dle faktury č. 24400070 vystavené dne 30. 4. 2014,
- v ceně 219.120,- Kč bez DPH dne 13. 5. 2014 dle faktury č. 24400078 vystavené dne 15. 5. 2014,

- v ceně 232.531,- Kč bez DPH dne 22. 5. 2014 dle faktury č. 24400085 vystavené dne 30. 5. 2014,
- v ceně 234.816,- Kč bez DPH dne 5. 6. 2014 dle faktury č. 24400088 vystavené dne 11. 6. 2014,
- v ceně 230.615,- Kč bez DPH dne 3. 7. 2014 dle faktury č. 24400111 vystavené dne 9. 7. 2014,

čímž ve prospěch společnosti XXXX s. r. o., a ke škodě společnosti XXXX s. r. o., umožnil za období od září roku 2013 do července roku 2014 dosáhnout tržeb celkem ve výši 7 652 378,- Kč, se získaným prospěchem na straně jedné a způsobenou škodou na straně druhé ve výši 765 238,- Kč, odpovídající minimální ziskové míře 10 % z tržeb dosahované poškozeným v předmětném obchodním vztahu,

tedy

ad 1, 2) porušil jiný právní předpis o nekalé soutěži tím, že se při účasti v hospodářské soutěži dopustil porušování obchodního tajemství, způsobil takovým činem značnou škodu,

čímž měl spáchat

ad 1, 2) přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 1 písm. h), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.

n e b o ť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená společnost XXXX s. r. o., IČO: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně podal dne 5. 10. 2017 obžalobu na Ing. L. **S.**, v níž mu kladl za vinu spáchání přečinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 1 písm. h), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Tento přečin měl obžalovaný spáchat dvěma dílčími útoky, popsány v obžalobě. Nálezací soud stručně rekapituluje skutkovou větu obžaloby, kdy **v bodě 1/** bylo Ing. L. **S.** kladeno za vinu, že v období od 1. 2. 2013 do 19. 8. 2014 v Brně jako zmocněnec společnosti XXXX s.r.o., se sídlem XXXX, XXXX, IČ: XXXX, a od 2. 1. 2014 také jako osoba vykonávající činnost pro společnost XXXX na základě „Dohody o provedení práce“ a současně jako zaměstnanec společnosti XXXX s.r.o.,

se sídlem XXXX, XXXX, XXXX, IČ: XXXX, kterým byl v tuto dobu na pozici vedoucího prodeje plynu XXXX, při získávání a sjednávání obchodních zakázek, v rozporu s ustanovením § 17, § 18, § 19, § 44 odst. 1, odst. 2 písm. h) a § 51 obchodního zákoníku, v rozporu s dobrými mravy soutěže a zákonným zákazem nekalé soutěže, neoprávněně použil nebo poskytl k využití ve prospěch společnosti XXXX s.r.o. k tomuto účelu opatřená data a informace tvořící obchodní tajemství společnosti XXXX s.r.o., zejména kontaktní údaje zákazníků, údaje o cenách zboží, o obchodních podmínkách a o uskutečněných obchodech se zkapalněnými plyny, k nimž získal přístup z titulu svého pracovního poměru nebo cizím jednáním přičítám se zákonu, kdy v důsledku takto získané konkurenční výhody umožnil společnosti XXXX s.r.o. aktivně oslovit s nabídkou dodávek zkapalněného plynu pro výrobu tepla několik set zákazníků společnosti XXXX s.r.o. a uskutečnit prodej této komodity na úkor společnosti XXXX s.r.o., s dosaženými tržbami, které jsou ve výroku obžaloby přesně specifikovány v případě celkem 77 zákazníků a faktur za odběr plynu, který tito zákazníci uskutečnili, čímž byly společnosti XXXX s.r.o. zmařeny očekávané tržby v celkové výši 2 957 266 Kč a způsobena škoda ve výši 591 453 Kč, odpovídající minimální míře 20 % čistého zisku z tržeb dosahované v této komoditě poškozeným. **V bodě 2/** obžaloby bylo Ing. **J.S.** kladeno za vinu obdobné jednání v druhé dílčí části skutkového děje, spočívající v tom, že v období ode dne 1. 3. 2013 do 19. 6. 2013 v Brně v pozici zaměstnance společnosti XXXX s.r.o. kterým byl v tuto dobu na pozici vedoucího prodeje plynu XXXX, současně v pozici zmocněnce společnosti XXXX s.r.o., v rozporu s ustanovením § 17, § 18, § 19, § 44 odst. 1, odst. 2 písm. h) a § 51 obchodního zákoníku, v rozporu s dobrými mravy soutěže a zákonným zákazem nekalé hospodářské soutěže, neoprávněně využil informace o obchodních podmínkách, za kterých nabízela a uskutečňovala společnost XXXX s.r.o. dodávky zkapalněných uhlovodíkových plynů k topným a technologickým účelům pro závod XXXX společnosti XXXX s.r.o. (IČ: XXXX), ze kterých připravil podklady, zpracoval kalkulaci a porovnávání cen pro předložení konkurenční nabídky dodávek stejné komodity od společnosti XXXX s.r.o., a tím výrazným způsobem přispěl k uzavření „Smlouvy o dodávkách zkapalněných uhlovodíkových plynů, propanu a propanbutanu“ ze dne 28. 6. 2013 mezi společnostmi XXXX s.r.o., jako prodávajícím a společností XXXX s.r.o., jako kupujícím, když podle této smlouvy byly v následujícím období uskutečněny dodávky zkapalněného plynu, a to na podkladě celkem 27 faktur přesně specifikovaných ve výroku obžaloby, čímž ve prospěch společnosti XXXX s.r.o. a ke škodě společnosti XXXX s.r.o. umožnil za období od září 2013 do července 2014 dosáhnout tržeb celkem ve výši 7 652 378 Kč, se získaným prospěchem na straně jedné a způsobenou škodou na straně druhé ve výši 765 238 Kč, odpovídající minimální ziskové míře 10 % z tržeb dosahované poškozeným v předmětném obchodním vztahu. Pro přehlednost lze jen podotknout, že státní zástupce v závěrečné řeči, přednesené u hlavního líčení dne 28. srpna 2019, navrhl, aby jednání pod bodem 2/ obžaloby bylo posuzováno jako trestný čin zneužití postavení v obchodním styku, protože dal právě obžalovaný podnět k uzavření této smlouvy, a to podle § 255 odst. 1 trestního zákoníku.

2. Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, projednal podanou obžalobu a v průběhu devíti hlavních líčení, konaných v období od 5. 2. do 28. 8. 2019 provedl nejen veškeré dostupné důkazy shromážděné v přípravném řízení, ale také v podstatném rozsahu dokazování doplnil, zejména výsledkem patnácti svědků – odběratelů plynu a výsledkem soudního znalce Ing. **I.J.**, který na základě rozhodnutí soudu zpracoval nově i doplněk svého znaleckého posudku. Doplnění dokazování směřovalo k prokázání stěžejních okolností skutkového děje, zejména k odstranění základních pochybností a nejasností, které pramenily z důkazů provedených u hlavního líčení, a to nejen ze svědeckých výpovědí, listinných důkazů, ale zejména z prvotního výsledku soudního znalce Ing. **I.J.**. Z rozsáhlého dokazování provedeného u hlavního líčení byly zjištěny skutečnosti, které nalézací soud stručně rekapituluje:
3. **Obžalovaný Ing. L. S.** u hlavního líčení dne 5. 2. 2019 v plném rozsahu popřel, že by se dopustil jednání, které mu je v obžalobě kladeno za vinu. Nejdříve se vyjádřil ke svému působení

ve společnosti XXXX s.r.o., kam nastoupil v roce 1999 jako obchodní zástupce a v roce 2004 se stal obchodním ředitelem. Od roku 2008 řešil prodej plynu pouze do čerpacích stanic LPG, neboť po nástupu nového vedení firmy mu byly omezeny veškeré kompetence a také přístupová práva do informačního systému. V roce 2011 pak proběhla celková restrukturalizace informačního systému, kdy došlo k přenesení veškerých uživatelských dat jednotlivých zaměstnanců do centrálního úložiště firmy v Rakousku, které spravovala firma XXXX. Počítače jednotlivých uživatelů tak sloužily pouze jako zobrazovací jednotky. Obžalovaný vysvětlil, že evidence zákazníků se ve firmě XXXX s.r.o. původně vedla v listinné podobě a později, asi v roce 2008, se přistoupilo k digitalizaci. Přibližně v období 2010-2011 byla právě do centrálního úložiště v Rakousku přenesena veškerá data. Sem byly ovšem přeneseny jen oskenované smlouvy, protože dopisy a další komunikace se zákazníkem se do elektronické podoby nepřeváděly. Každý obchodní zástupce ve firmě působil v určitém regionu, ale do doby, než došlo k přesunu těchto dat do Rakouska, měl každý obchodní zástupce přístup k databázi klientů ze všech regionů, stejně jako např. operátorky, účetní nebo administrátorky firmy. Systém ani přístupy nebyly nijak omezené nebo ohraničené. Po přenesení veškerých dat do centrálního úložiště v Rakousku každý obchodní zástupce, pokud chtěl získat informace a přístup do tohoto systému, musel zadat jedinečné heslo a jméno a do tohoto vzdáleného centrálního úložiště v Rakousku se přihlásit. Po přihlášení se každému zaměstnanci zobrazila pouze určitá část dat, kterou požadoval, a ke které měl přístup. V té době byla ve firmě nastavena restriktivní pravidla k přístupu do centrálního úložiště, tedy k přístupu k jednotlivým datům, což bylo přibližně od roku 2011. Obžalovaný sám už od roku 2008 měl přístup pouze k informacím o určité skupině zákazníků, kteří nakupovali plyn pro pohon vozidel, tedy šlo o komoditu LPG čerpacích stanic, což byl předmět činnosti obžalovaného. K dalším informacím ve firemním systému ho management firmy zkrátka nepustil. Obžalovaný také upozornil, že cca do roku 2010 nebyly údaje v informačním systému firmy XXXX s.r.o. prakticky vůbec chráněny. Od roku 2011, kdy nastoupil do firmy XXXX s.r.o. Ing. P., bylo obžalovanému zamezeno dokonce v tom, aby komunikoval s vedením firmy v Rakousku, aby dělal obchodní činnost, kterou dělal dříve. Firma XXXX s.r.o. začala aplikovat takovou obchodní politiku, která zákazníky odrazovala, ale obžalovanému se i přes toto omezení podařilo uzavřít a zrealizovat obchod s významným zákazníkem, kterého firma XXXX s.r.o. původně odmítla. Díky tomu se obžalovaný stal nejlepším obchodníkem v Evropě z cca 250 obchodníků a za období let 2011 nebo 2012 byl jako takový vyhodnocen. Obchodní politika firmy XXXX s.r.o. a restrikce vůči němu jej však vedly k tomu, že v červnu 2013 z firmy XXXX s.r.o. definitivně odešel. V průběhu své výpovědi u hlavního líčení obžalovaný popřel tvrzení svědka Ž. o tom, že měl v roce 2013 přístup k údajům o všech zákaznících, když vysvětlil, že od roku 2011 nebylo možné jakékoliv údaje z databáze stáhnout. Veškeré informace byly na centrálním úložišti v Rakousku a počítače fungovaly pouze jako zobrazovací jednotky. Firma k takovému řešení přistoupila poté, co někdo odcizil šéfovi kontrolního oddělení celé skupiny počítač se všemi daty v Rakousku, a proto všichni uživatelé museli svá uživatelská data přenést do úložiště v Rakousku. Toto úložiště spravovala firma XXXX. Jednotliví uživatelé se sem přihlásili a pracovali s těmito daty, a pokud vytvářeli dokument, vlastně takový dokument se vytvořil v Rakousku a zde zůstal uložený. Jednotliví uživatelé si sice mohli vytvořený dokument vytisknout, ale nemohli si ho uložit na svůj disk nebo flash disk. Od okamžiku předání, tj. překopírování dat do tohoto centrálního úložiště v Rakousku měli data v počítači jen omezené a spousta uživatelů, mezi které patřil i obžalovaný, neměla v počítači vlastně ani jeden dokument. Obžalovaný trval na tom, že k databázi klientů rozhodně neměl přístup, a proto nemohl stáhnout žádná data z informačního systému. Od roku 2008 vlastně nedělal žádné nové nabídky, ale pouze udržoval obchodní vztahy s dřívějšími zákazníky. Neměl tedy komplexní přehled o cenách, když takové informace byly v informačním systému. Obžalovaný Ing. L. S. se také vyjádřil ke svému působení ve firmě XXXX s.r.o., když uvedl, že jej v roce 2012 oslovila rodinná známá K.B., a to proto, že po rozvodu svého manželství ukončila společné podnikání s bývalým manželem a měla volné finanční prostředky. V minulosti podnikala sice v jiném oboru, ale tyto peníze chtěla vložit

do nějakých podnikatelských aktivit. Jedná se o dlouhodobou známou manželky obžalovaného, která při různých společenských kontaktech s obžalovaným své další podnikatelské záměry probírala a nakonec z toho vyplynulo její možné podnikání právě při prodeji plynu. Obžalovaný uvedl, že se s **K. B.** dohodl na tom, že jí pomůže zajistit administrativně-správní činnost, zejména povolení k obchodování s plynem u celního úřadu. Od konce roku 2012 proto komunikoval s celním úřadem v Českých Budějovicích, a to na základě plné moci, kterou mu **K.B.** udělila. V té době byl ještě zaměstnancem firmy XXXX s.r.o. Obžalovaný popřel, že by byl statutárním orgánem firmy XXXX s.r.o. nebo jejím zaměstnancem. Až poté, co odešel z firmy XXXX, tj. od června 2013, měl dohodu o provedení práce, která trvá i nadále, když aktuálně je obžalovaný zaměstnancem ve firmě XXXX s.r.o. Obžalovaný popřel, že by vykonával jakoukoliv obchodní činnost pro firmu XXXX s.r.o. a opakovaně trval na tom, že dělal pouze jakési administrativně-správní úkony, což mu zabralo obvykle o víkendu jednu hodinu. Práci dělal bez nároku na odměnu a rozhodně žádné smlouvy nebo závazné úkony jménem firmy XXXX nečinil. Tato firma měla zpočátku sídlo v XXXX u XXXX a všichni, kteří pro firmu pracovali, tedy včetně obžalovaného, pracovali na počítačích z domova a příležitostně se scházeli v restauraci. Později firma přenesla sídlo do Brna a kanceláře měla pronajaté v areálu VUT Brno na Koleční ulici. Poté, co obžalovaný ukončil činnost ve firmě XXXX, sem do kanceláře docházel také, ale rozhodně sem nedocházel v době, když byl ve firmě XXXX zaměstnán (poznámka soudu: obžalovaný odešel z firmy XXXX s.r.o. 19.6.2019). Pro firmu XXXX s.r.o. pracovali také **Č. V.**, **O. J.**, **K.V.**, **Bc. M. V.** nebo **Ing. V.B.**, která zde ovšem pracovala pouze krátce. Nabídku jim oficiálně dala **K.B.**, ale obžalovaný se netajil tím, že to bylo zpravidla na jeho doporučení. Na svoji obhajobu obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že on sám rozhodně nikoho neúkoloval, zejména v tom směru, aby oslovovali zákazníky, nebo dokonce konkrétní zákazníky. Hlavní obchodní činnost firmy XXXX s.r.o. řídila **K.B.**, která byla jediným společníkem a jednatelem firmy. Obžalovaný rozhodně, a to ani na základě plné moci, žádnou smlouvu za firmu XXXX s.r.o. neuzavřel a na obchodní činnosti této firmy se nepodílel. V průběhu hlavního líčení se obžalovaný také vyjádřil k zakoupení databáze možných klientů od firmy XXXX s.r.o. Sám doznal, že doporučoval **K.B.**, aby takovou databázi zakoupili, neboť obdobné databáze se pořizovaly také ve firmě XXXX s.r.o. a obžalovaný s tím měl zkušenosti. Takové doporučení však považoval za vlastní administrativní činnost, nikoliv za činnost obchodní. Firma XXXX s.r.o. za dobu působení obžalovaného obdobné databáze klientů koupila 2x a obžalovaný to dokonce jednou osobně platil prodávajícímu v hotovosti. K zakoupení databáze firmou XXXX s.r.o. došlo ještě v době, kdy před **Ing. P.** byl jednatelem pan **B.**, který, stejně jako pan **N.**, tehdy obžalovaného ujišťovali o tom, že je všechno v pořádku. Obdobně tedy databázi možných zákazníků od firmy XXXX s.r.o. koupila i firma XXXX s.r.o. a obžalovaný připustil, že je možné, že nějakou část takto koupené databáze poslal někomu ze zaměstnanců nebo spolupracovníků, zřejmě **K. V.**. Když podobnou databázi koupila firma XXXX za dobu působení obžalovaného v této firmě, pak, podle jeho vyjádření, vložila databázi do své kmenové databáze a využívala ji k obchodní činnosti. V průběhu své výpovědi u hlavního líčení vyjádřil obžalovaný vlastní domněnku o tom, že se jedná o pomstu nového vedení firmy XXXX vůči jeho osobě, neboť on sám se po jejich nástupu do firmy stal nepohodlným. Na neformálních schůzkách s vedením firmy v Rakousku totiž dával najevo, že ve firmě XXXX v České Republice dochází k jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže, dával najevo, že nesouhlasí s těmito nesprávnými manažerskými postupy, které by **Ing. P.** v Rakousku ne snadno byl schopen obhájit. Rakouské vedení s obžalovaným, byť při neformálních pohovorech, v podstatě souhlasilo. **Ing. P.** i nový management firmy usilovali o to, aby obžalovaný z firmy odešel sám, a to bez odstupného, jednoduše proto, že se stal nepohodlným. Obžalovaný dále vysvětlil, že po nástupu nového vedení začala firma XXXX s.r.o. používat nátlakové metody, jejichž hlavním cílem bylo eliminovat soutěžitele na trhu. Je s podivem, že firma XXXX s.r.o. ztratila své zákazníky a **Ing. P.** následně z této firmy v roce 2016 odešel, založil na Slovensku firmu XXXX s.r.o. se stejným předmětem podnikání. Na svoji obhajobu obžalovaný dále uvedl, že trestného jednání se nedopustil, když neměl ve smlouvě

navíc žádnou konkurní doložku. Kromě toho je zcela smyšlené, že by měl přístup k nějakým chráněným datům. V době, kdy měl na starosti vedení sekce prodeje plynu, např. v roce 2004, sice mohl vidět, kteří zákazníci, jakou komoditu a v jakém množství odebírají, ale kontrakty se uzavírají na různá období, půl roku, rok, ale někdy i na 10-15 let. Portfolio zákazníků se tedy prokazatelně mění v čase, když jsou všichni zákazníci trvale oslovováni i ze strany konkurních společností. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k informačnímu systému firmy XXXX s.r.o., který vlastně původně naprogramovala firma „RKA“ pro firmu XXXX a.s. a později tento systém přijala nejen firma XXXX s.r.o., ale také firma TOME GAS. Podle názoru obžalovaného není možné zákazníky, uvedené v příslušné databázi, považovat za zákazníky jednoho dodavatele, protože jednotliví zákazníci se prolínají v databázích jednotlivých společností, když navíc svého odběratele mnozí z nich střídají. K bodu 2/ obžaloby Ing. L. S. u hlavního líčení uvedl, že absolutně s uzavřením smlouvy nemá nic společného. Sám osobně nevedl žádná jednání. Za společnost XXXX byl sice s tímto zákazníkem, tj. firmou XXXX s.r.o. v kontaktu, ale vlastně se o ničem nevyjednávalo, protože cena byla platná na základě obchodní smlouvy po celou dobu obchodního vztahu. Obžalovaný sám informoval vedení firmy XXXX, tedy i Ing. P., o nespokojenosti tohoto zákazníka. Po nástupu nového vedení firmy XXXX s.r.o. bylo rozhodnuto o změně podmínek s tímto zákazníkem, když učinili návrh na fixovanou cenu. To však zákazník odmítl a vyjadřoval celkovou nespokojenost s obchodováním s firmou XXXX s.r.o. Firma XXXX měla dvě odběrná místa, a to ve Studenci, kde měla vlastní zásobníky za několik milionů Kč, a zde tedy mohla sama rozhodovat o tom, kdo bude jejím dodavatelem a za jakou cenu. Druhé odběrné místo bylo v Borovnici, kde byla umístěna technologie firmy XXXX s.r.o., a proto firma XXXX s.r.o. musela dodržovat smlouvu a brát stále plyn od firmy XXXX. Obžalovaný upozornil, že firma XXXX s.r.o. je významným a známým zákazníkem na trhu s touto komoditou, kterého permanentně všichni konkurenti oslovují. Takový zákazník se sám rozhoduje od koho plyn odebere a vlastně si dělá jakási vlastní výběrová řízení, v nichž zejména zjišťuje cenu. Obžalovaný opakovaně kategoricky popřel, že by měl něco společného s tím, že tomuto zákazníkovi začala plyn dodávat firma XXXX. Sice jednal s Ing. B., tj. zástupcem společnosti TMC, avšak sám vždy vystupoval za firmu XXXX s.r.o., v níž byl tehdy zaměstnancem. Obžalovaný v závěru své výpovědi upozornil na to, že firma XXXX s.r.o. nebyla zákazníkem pouze firmy XXXX s.r.o., ale odebírala plyn i od jiných dodavatelů, když navíc od firmy XXXX zřejmě odebírá i nadále. Firma XXXX s.r.o. tomuto zákazníkovi dodává plyn asi od poloviny roku 2013.

4. Nálezací soud provedl v průběhu dokazování výslechy svědků. Celkem 23 svědků bylo u hlavního líčení vyslechnuto osobně, 4 svědecké výpovědi byly čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu, když byl celkem 2x u hlavního líčení vyslechnut také soudní znalec Ing. I.J. a provedeny byly listinné důkazy. Pro přehlednost lze výpovědi svědků rozdělit do několika skupin. Jsou to jednak pracovníci firmy XXXX s.r.o. (Ing. P., D. R., Ing. Ž., P. A.), jednak zaměstnanci nebo spolupracovníci firmy XXXX s.r.o. (J. G., M. V., V. B., K. V., K. B.), případně svědkové, kteří participovali na činnosti obou firem (Č. V., O. J.). Kromě toho byl vyslechnut svědek Ing. P. B., jako zástupce firmy XXXX s.r.o. a svědek Ing. T.Ch., zástupce firmy XXXX a.s. Samostatnou skupinu důkazů tvoří svědecké výpovědi svědků, vyslechnutých nad rámec přípravného řízení u hlavního líčení ve dnech 30. 5., 17. 6. a 19. 6. 2019. Jedná se o svědky, kteří buď sami měli být zákazníky firmy XXXX, respektive XXXX, nebo zastupovali právnické osoby, které od těchto dodavatelů měli plyn odebírat.
5. **Svědék Ing. P.P.** v rámci své výpovědi u hlavního líčení 6. 2. 2019 uvedl, že v období 2011 až leden 2017 působil jako jednatel firmy XXXX s.r.o. v ČR. O celé záležitosti se dozvěděl na základě anonymu, který dostal, a později získal také informace z jejich zákaznického centra o tom, že firma XXXX s.r.o. oslovuje jejich zákazníky. Údajně to byly desítky podnětů, ale svědek si nepamatuje, jaký typ zákazníků měla firma XXXX s.r.o. oslovovat. Provedli určité vlastní šetření a poté si pozvali obžalovaného na pohovor. Svědek však uvedl, že si nepamatuje, jak

reagoval obžalovaný na to, když mu řekli o svém podezření, že spolupracuje s firmou XXXX, i když připustili při tomto rozhovoru, že to obžalovanému nemohou dokázat. Na jejich výzvu obžalovaný ihned vrátil svůj služební počítač, avšak bylo zjištěno, že tento je úplně prázdný a nejsou zde uložena žádná data. Dále svědek uvedl, že si s odstupem času nepamatuje nejen to, jak obžalovaný vlastně reagoval, i když všechno popíral, ale svědek neví, jestli se ihned dohodli na ukončení pracovního poměru. V obecné rovině Ing. **P.P.** vysvětlil, že každý zaměstnanec měl přidělena přístupová práva do informačního systému, ale sám se nezajímal o to, ani to blíže nezkoumal, zda je dohledatelné, kdo a kdy se do systému přihlásil. Svědek dále uvedl, že si nepamatuje, jestli firma XXXX s.r.o. koupila nebo si nechala od nějaké firmy vytvořit databázi zákazníků, přičemž firmu XXXX s.r.o. osobně nezná. Svědek připustil, že této firmě možná dali hotově nějaký sponzorský dar. S odstupem času si nedokáže vybavit období, kdy obžalovaný ve firmě XXXX s.r.o. působil jako obchodní ředitel. Podle názoru svědka, obchodní zástupci této firmy využívali služeb zákaznického centra, avšak nedá se říct, že by jejich pravomoci byly obdobné. V další části své výpovědi se Ing. **P.P.** vyjádřil k informačnímu systému a databázi firmy XXXX s.r.o., když tvrdil, že zákaznická databáze určitě nebyla volně přístupná všem zaměstnancům. Ani on sám neměl přístup k takovým datům, která ostatně ani nepotřeboval. Není si však jistý, jaký rozsah přístupu měli obchodní zástupci, a stejně tak si není jistý, zda obchodní ředitel měl přístup ke všem datům, když naopak tvrdil, že ho asi musel mít. Podle vyjádření svědka firma XXXX s.r.o. získávala klienty různými způsoby, a to například prací obchodních zástupců v terénu, díky partnerské síti spřízněných firem, reklamou a nebo také referencemi spokojených zákazníků. Svědek připustil, že smlouva se všemi zákazníky nebyla koncipovaná tak, že by každý z nich měl povinnost od firmy XXXX plyn odebírat, protože to skutečně záviselo na konkrétních ujednáních smlouvy. V době, když byl obžalovaný obchodním ředitelem, tak, podle názoru svědka, měl stoprocentní přístup k databázi klientů, ale později už takový přístup neměl a svědek sám neví, v jakém rozsahu měl obžalovaný přístup do informační databáze v době, kdy svědek do firmy XXXX s.r.o. nastoupil. Ing. **P.P.** se vyjádřil také k pozici obžalovaného ve firmě XXXX s.r.o., když uvedl, že měl na starosti čerpací stanice LPG, tedy oddělení Autogass, a z titulu své pozice měl obžalovaný jednoho podřízeného. Svědek si však nepamatuje, jak byla koncipována pracovní smlouva s obžalovaným, zejména zda měl obžalovaný ve smlouvě konkuR.ní doložku.

6. **Svědka L. Ž.** u hlavního líčení dne 6. 2. 2019 uvedl, že různí zaměstnanci firmy XXXX s.r.o. měli přístup do databáze v různém rozsahu. Sám si myslí, že obžalovaný měl přístup ke všem zákazníkům, ale s jistotou to určit nedokázal. Obdobně jako svědek Ing. **P.**, také Ing. **L. Ž.** uvedl, že získali informaci o tom, že zákazníci jsou oslovováni někým z firmy XXXX s.r.o. Co však bylo podkladem takového oslovení, tedy zda se jednalo o výhradně o zákazníky XXXX s.r.o. nebo zda šlo o náhodu, nebyl schopen svědek přesně konkretizovat, stejně jako nebyl schopen konkrétně označit, o které zákazníky firmy XXXX s.r.o. se mělo jednat, když podle jeho vyjádření to není možné prověřit. Přestože svědek působil ve firmě XXXX s.r.o. na pozici obchodního ředitele, on sám, stejně jako svědek Ing. **P.**, si nedokázal vybavit základní skutečnosti týkající se tohoto skutkového děje. V rámci své výpovědi svědek připustil, že smlouvy s různými zákazníky byly různé, ale oni sami ve firmě XXXX brali za dané, že zákazník měl povinnost odběru od společnosti XXXX v případě, že měl pronajatý od této firmy zásobník. V některých smlouvách to tak bylo ošetřeno, i když v některých smlouvách to tak úplně nebylo. Svědek si nedokázal vzpomenout ani na to, jak měl v uvedené době obžalovaný postavenou smlouvu, tedy zejména zda měl povinnost oznamovat svému zaměstnavateli (firmě XXXX s.r.o.), pokud by pracoval pro konkuR.ní firmu. Databáze klientů firmy XXXX byla, podle vyjádření svědka, chráněná přístupovými právy a navíc obchodní zástupci měli určen jednoznačný region, ve kterém obchodovali, a tím i k jakým informacím se mohli dostat. Pokud si svědek dobře pamatuje, tak obžalovaný měl přístup ke všem zákazníkům, což bylo nastaveno historicky. Stejně tak si svědek přesně nevzpomíná, ale přesto uvedl, že si myslí, že to byl pouze obžalovaný, kdo jednal v období roku 2013 s firmou XXXX s.r.o. Na policii byla svědkovi předložena elektronická databáze, tedy

v podstatě tabulka s označením „data L.“, což pochází ze svědkova křestního jména a jsou to tedy jeho data. Tabulku vytvořil analytik na základě svědkova zadání. K dotazu státního zástupce svědek připustil, že když se dozvěděli o činnosti firmy XXXX s.r.o., pak zaregistroval něco takového, že činnost obžalovaného i společnosti XXXX s.r.o. na základě jejich poptávky prověřovala detektivní agentura. Údajně o takové činnosti probíhala diskuse mezi Ing. **P.** a **P. A.**. K závěrečné schůzce vedení firmy XXXX s.r.o. s obžalovaným svědek u hlavního líčení uvedl, že na této schůzce obžalovaný zcela popřel možnost ovlivnit společnost XXXX, tvrdil, že s ní nemá nic společného, ale přesto nakonec přistoupili k dohodě o ukončení pracovní činnosti. Zaměstnanec firmy, pan **A.**, totiž volal do firmy XXXX paní **V.**s tím, že chce mluvit s obžalovaným a ona jim potvrdila, že tam obžalovaný momentálně není. K dotazu obhájce pak svědek uvedl, že si pouze vzpomíná na to, že obžalovaný měl přístup do celého informačního systému firmy, ale připustil, že je možné, že se mýlí, i když je o tom přesvědčený. Nedokázal však vysvětlit, z čeho jeho tvrzení vychází, tedy zda tuto skutečnost nějak ověřoval. K dotazu soudu si svědek nedokázal ani vzpomenout, zda ve firmě existovala nějaká směrnice upravující přístup zaměstnanců do informačního systému. Shodně jako obžalovaný i další svědkové, také Ing. **L. Ž.** pouze potvrdil, že od určité doby centrála firmy v Rakousku zavedla úložiště dat v Rakousku spravované společností **XXXX**. Zaměstnanec, aby mohl nastartovat informační systém, musel se přes tento cloud přihlásit pod přihlašovacím jménem a heslem a následně mu bylo zamezeno i to, aby ze systému jakékoliv soubory přenášel mimo tento cloudový systém. V podstatě šlo o vzdálený server, na němž byl klasický systém Windows a zaměstnanec na tomto vzdáleném úložišti pracoval, i když byl v České Republice. Svědek rovněž uvedl, že nezjistili a sám ani neví, jak by dokázali zjistit to, že obžalovaný se přihlašoval do informačního systému nad rámec svého oprávnění, nebo že by se pokoušel si data ze systému opatřovat. S odstupem času svědek nedokázal určit ani to, kdy došlo k přesunu těchto základních dat k vzdálenému přihlašovacímu serveru. Stejně tak si nevzpomíná, že by byl obžalovanému založen, zrušen nebo omezen nějaký přístup. Svědek sám měl z titulu své pozice obchodního ředitele neomezený přístup k zákaznické databázi.

7. Dalším zaměstnancem firmy XXXX s.r.o. byl **svědek Bc. P. A.** vyslechnutý rovněž u hlavního líčení dne 6. 2. 2019. V rámci své výpovědi svědek uvedl, že od října 2012 do září 2016 pracoval ve firmě jako specialista smluvních vztahů a nákupů. Ve firmě XXXX byl také pověřen, aby podal trestní oznámení po předchozím prověření aktivit společnosti XXXX s.r.o. Svědek tvrdil, že počátkem roku 2013 je informoval jednatel firmy XXXX s.r.o. (pozn. soudu – Ing. **P.**) o tom, že na zákaznickém oddělení firmy získali informace o oslovování jejich zákazníků ze strany firmy XXXX s.r.o. Svědek však uvedl, že neví, jestli tito zákazníci byli nejdříve osloveni telefonicky a poté emailem, eventuelně jaký byl přesný mechanismus jejich oslovování. Sám údajně některé zákazníky kontaktoval, avšak které a kdy, si s odstupem času ani v náznaku nedokázal vybavit. Podle jeho tvrzení to byli namátkově asi čtyři zákazníci. S nikým z firmy XXXX svědek osobně do kontaktu nepřišel, ale přes facebookový profil **M. V.** zjistil, že vedou indicie k obžalovanému Ing. **S.** Na to svědek **M. V.** volal a ona se netajila tím, že obžalovaného zná. Také svědek **Bc. P. A.** se vyjádřil k informačnímu systému firmy XXXX, když uvedl, že databáze byla podle uživatelských práv nebo oprávnění přístupná všem, kteří měli tyto přístupy zřízeny. Do určité míry byla tedy přístupná fyzická kartotéka v archivu a pravděpodobně se bylo možné dostat i k různým analytickým reportům ze systému. Ze strany firmy XXXX s.r.o. byl proveden monitoring prostoru kanceláří, v nichž měla pracovat firma XXXX s.r.o. a bylo zjištěno, že se zde fyzicky vyskytuje **M. V.** i Ing. **S.** Ing. **P.** se však snažil zjistit nějakou informaci od významných hráčů na trhu s plynem, avšak všichni víceméně nějakou spolupráci s firmou XXXX zamlčovali. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že měl přístup do databáze společnosti, ale sám nedokázal říct do jaké míry. Přesto však tvrdil, že měl přístup k datům všech klientů, zejména k jejich kontaktním údajům, adresám a objemu odebraného plynu, avšak tento přístup byl pouze ve formě náhledu, když nemohl dělat žádné exporty. Jak informační systém fungoval v minulosti, svědek neví, protože v říjnu 2012, když do firmy XXXX s.r.o. nastoupil, informační systém už

fungoval v podstatě přes vzdálený server a pouze sdílenou plochu. K dotazu zmocněnce svědek uvedl, že prověřovali výpisy hovorů z telefonu, který měl přidělený obžalovaný a zjistili, že proběhla komunikace mezi ním a **K. B.** nebo dalšími osobami, které už svědek nedokázal konkretizovat, avšak byly z okruhu okolo firmy XXXX s.r.o. Šlo asi o 10 hovorů za půl roku, tedy za období, které prověřovali. Prověřením činnosti XXXX s.r.o. svědka pověřil jednatel firmy Ing. **P.P.** Svědek si není vědom toho, že by byly prověřovány přístupy obžalovaného do různých databází a informačních systémů firmy. V závěru své výpovědi svědek vysvětlil, že požádali soukromou společnost poskytující detektivní služby, **P. A.**, který provedl zjištění sídla společnosti XXXX, monitoring kanceláří a dokumentaci osob, které se tam v úseku dvou dní vyskytovaly.

8. **Svědka D.R.** u hlavního líčení dne 6. 2. 2019 potvrdil, že ve firmě XXXX s.r.o. pracoval asi od poloviny roku 1999 do roku 2018, kdy odešel po své dlouhodobé pracovní neschopnosti, a to na návrh firmy XXXX s.r.o. Z počátku působil jako regionální obchodní zástupce, později jako manažer pro klíčové zákazníky. O odchodu obžalovaného z firmy se svědek dozvěděl až dodatečně, a to od obchodního ředitele a jednatele. Po určitou dobu svědek zkoušel spolupracovat s firmou XXXX s.r.o., a to na návrh obžalovaného, což vysvětlil v rámci své výpovědi v přípravném řízení dne 1. 12. 2016 (č. l. 423 a násl.), která byla u hlavního líčení čtena postupem podle § 211 odst. 3a) trestního řádu. Postup soudu byl odůvodněn vyjádřením svědka a podrobným popisem mimořádně závažných zdravotních komplikací, které u něj nastaly v době nedávno předcházející jeho výsledku u hlavního líčení, kdy si svědek některé detaily nedokázal vybavit. V přípravném řízení svědek upřesnil, že na přelomu let 2012 až 2013 přijal nabídku obžalovaného, aby se podílel na činnosti společnosti XXXX s.r.o. předáním kontaktů na koncové zákazníky, avšak, jak svědek pochopil, obžalovanému nešlo o nějaké databáze subjektů, ale o sdělení zákazníků, kteří aktuálně požadují dodávku plynu. Sám snad doporučil firmě XXXX s.r.o. dodat topný plyn firmě XXXX Ch a manželům R.. Žádný obchod týkající se klíčových zákazníků však do firmy XXXX s.r.o. nepředal. Svědek také potvrdil výpověď obžalovaného v tom, že v době, kdy obžalovaný působil ve společnosti XXXX s.r.o., jezdil na jednání se společností **XXXX**, kterou měl ve svém portfoliu, jakož i to, že obžalovaný musel mít přístup k údajům o všech zákaznících v době, kdy byl obchodním ředitelem firmy (pozn. soudu viz. pracovní smlouva č. l. 30) do roku 2008. Svědek v přípravném řízení zcela popřel, že by poskytl firmě XXXX s.r.o. nějaké kontakty týkající se klíčových zákazníků a po předestření emailu z února 2013 (č. l. 430-434 a násl.) potvrdil, že jde o zprávy, které sám odesílal ze své schránky, kdy se jedná o údaje o zákaznících pocházejících z databáze společnosti XXXX, tedy o zákazníky, kteří měli i vlastní zásobník plynu. U hlavního líčení **D.R.** potvrdil, že nikdy neměl žádnou smlouvu s firmou XXXX s.r.o. Vedle toho svědek uvedl skutečnosti, které ostatně vyplývají i z dalších svědeckých výpovědí, tedy že je běžnou praxí, když zákazníci střídají dodavatele plynu a berou tam, kde je nákup pro ně výhodnější. K informačnímu systému firmy XXXX s.r.o. svědek u hlavního líčení uvedl, že firma fungovala v systému Prosper, ovšem podrobnosti specifikovat nedokázal. Sám měl přístup pouze ke svým zákazníkům, ale jinak neví, jestli to měli ostatní zaměstnanci stejné. Shodně jako obžalovaný, také **D.R.** potvrdil, že do databáze se každý zaměstnanec dostal po zadání jména a hesla. Sám se domnívá, že nešlo v databázi jakkoliv filtrovat údaje nebo si tisknout celé sestavy. Poznatky o nových zákaznících se někdy ukládaly mimo databázi, ale to byla jiná záložka, a svědek se v podrobnostech k informačnímu systému nevyjádřil. V přípravném řízení pak potvrdil (č. l. 428) získanou informaci, že asi v roce 2008 došlo ve firmě XXXX s.r.o. k úniku dat o zákaznících, což měl způsobit jeho předchůdce v pozici manažera pro klíčové zákazníky Ing. O. F., na něhož bylo dokonce podáno trestní oznámení. Vedle toho se mluvilo o P. V., který asi v roce 2008 přešel ke společnosti **XXXX** a měl si data o zákaznících odnést také. O komunikaci svědka **D. R.** s obžalovaným Ing. **L. S.** svědčí zajištěné **emaily z období 30. 1. 2013 – 8. 2. 2013** (č. l. 430-438, respektive souhrnně 439 a násl.), na které pak navazuje komunikace prostřednictvím emailů **z období 13.-22. února 2013** (č. l. 444-452). Není sporu o tom, že obžalovaný v několika případech získal od svědka **D. R.** tabulku s údaji jednotlivých zákazníků – odběratelů plynu, avšak veškerá korespondence, kterou obžalovaný vedl, byla učiněna z jeho

emailové adresy: XXXX@me.com. S údaji, uvedenými ve skutkové větě obžaloby, souvisí pouze minimum potenciálních zákazníků, jejichž údaje byly obsaženy v tabulce zaslané v rámci emailového dopisu ze dne 30. 1. 2013 v 21:32 hodin (č. l. 430b-431), respektive z 22. 2. 2013 (č. l. 449-450). Jedná se mimo jiné o J. P., který však ve svém **přípisu** (č. l. 1529) uvedl, že odebírali vždy plyn od firmy XXXX s.r.o. **I.H.** (zástupce firmy XXXX) nikterak na výzvu policejních orgánů nereagoval. M. **Č.** pak ve svém **písemném vyjádření** připustila, že je kontaktoval někdo z firmy XXXX a šlo o R. H. (č. l. 1392). V další tabulce, v níž je výslovně uvedeno, že se jedná o zákazníky s vlastními zásobníky (č. l. 434), žádní odběratelé, uvedení ve skutkové větě obžaloby, nejsou. Zákazníci J. **E.** a P. **B.** (č. l. 448) jsou uvedeni pouze jmenovitě bez bližších údajů a není tedy zřejmé, z jakého zdroje **D.R.** tyto zákazníky získal. J. **E.**, vyslechnutý osobně u hlavního líčení dne 17. 6. 2019, jak bude rozvedeno dále, uvedl, že vůbec neví, že by jej někdo ze společnosti XXXX s.r.o. kontaktoval a především upozornil, že má vlastní zásobník, takže si může dodavatele střídát, jak chce. Jednotliví dodavatelé ho pravidelně oslovují a on si je vybírá podle ceny, což ostatně sdělil také ve svém **písemném přípisu** (č. l. 414). Na podkladě těchto tabulek však nelze, podle názoru soudu, učinit bez dalšího zkoumání závěr o tom, že se jedná o údaje získané z informační databáze společnosti XXXX s.r.o., když mimo jiné zákazníci (č. l. 435) patří do skupiny těch, kteří „nejsou u Flagy a brávají od různých dodavatelů“. Skupina potenciálních zákazníků, mezi nimiž je např. P. **B.** nebo J. **E.**, který však úvahy, uvedené v obžalobě, sám popřel, není doprovázena bližšími identifikačními údaji a ostatně kromě těchto dvou zákazníků žádný z nich není ani ve výrokové části obžaloby. Pokud svědek **D.R.** u hlavního líčení připustil, že doporučil obžalovanému například manžele R. nebo firmu XXXX, lze dovodit, že se k nim vztahuje jejich vzájemná **emailová komunikace** (č. l. 445), avšak žádný údaj nesvědčí o tom, že by tyto informace poskytoval svědek obžalovanému na základě údajů, získaných právě z databáze společnosti XXXX s.r.o. S jeho výpovědí ostatně nekoresponduje ani výpověď svědka R., vyslechnutého u hlavního líčení dne 19. 6. 2019, neboť on sám žádnou vazbu na společnost XXXX nebo XXXX nepotvrdil.

9. U hlavního líčení dne 26. 2. 2019 byli vyslechnuti svědkové **Č. V.** a O. **J.**, kteří participovali na činnosti obou společností. **Svěddek Č. V.** uvedl, že ve firmě XXXX s.r.o. pracoval asi od roku 1994, přičemž od roku 2006 byl zařazen na oddělení XXXX, kde se prodával plyn do čerpacích stanic LPG. Obžalovaný byl jeho nadřízeným, a to do roku 2012, kdy došlo ve firmě k organizačním změnám. Svědek sám v polovině roku 2013 z firmy odešel. Z počátku pracoval pro společnost XXXX, která prodávala stavební izolace, a později přešel na plný úvazek ke společnosti XXXX s.r.o., což svědek vysvětlil tím, že prodej plynu je jeho celoživotní profese. Do této společnosti se dostal na doporučení obžalovaného, aby se obrátil na K. **B.**. Samotná nabídka pracovních podmínek byla svědkovi poskytnuta K. **B.**. K firmě XXXX s.r.o. **Č. V.** vysvětlil, že na přelomu let 2010, 2011 do firmy nastoupil jako jednatel Ing. **P.P.**, který dosadil do důležitých pozic v managementu L. **Ž.**, jako obchodního ředitele, Bc. P. **A.** i pana J. Vedení firmy nastavilo restriktivní politiku vůči zákazníkům, avšak začalo docházet k úbytku objemu prodaného plynu, a to dokonce v tisíci tunách ročně, a stejně tak začalo docházet k výpovědím smluv a odchodu zákazníků. Tito zákazníci, kteří od firmy XXXX s.r.o. odešli, se pochopitelně stali snadnou kořistí konkurence. **Č. V.** vysvětlil, že fakticky ve jménu optimalizace klientely byli vyfiltrováni zákazníci, kteří neodebrali za určité období plyn. Šlo o desítky až stovky zákazníků, kterým firma hromadně zasílala výpovědi. Někteří zákazníci však odešli sami, a to pro podmínky i cenu, které firma XXXX nastavovala. K informačnímu systému firmy XXXX s.r.o. svědek u hlavního líčení vysvětlil, že kolem roku 2011 byla veškerá firemní data převedena do nového systému s úložištěm v Rakousku, které spravovala firma XXXX. Každý obchodní zástupce měl přístup pouze do svého segmentu, a to po zadání hesla, které mu bylo přiděleno informačním technikem firmy XXXX. Pokud obchodní zástupce potřeboval informace o zákaznících z jiné skupiny, k nimž se sám pochopitelně nedostal, musel informace získat přes kolegu nebo přes nadřízeného. Do všech tří skupin databází, tj. ke klientům všech tří segmentů měli přístup pouze Ing. **Ž.** a Ing. **P.** z titulu své pozice ve firmě. Svědek se vyjádřil také k dalším osobám, které participovaly zejména na

činnosti firmy XXXX s.r.o. Uvedl, že svědkyně Ing. **V.B.** pro firmu XXXX dělala především webové stránky a některé marketingové úkony. Svědek **D.R.** oslovil firmu XXXX s.r.o. se zabezpečením dodávek plynu pro nějakou zákaznickou skupinu. Obžalovaný Ing. L. S. vyřizoval povolení pro nákup a prodej plynu firmou XXXX s.r.o. na celní správě, vyřizoval stavební povolení pro stavbu plínny propan-butanu v XXXX a zejména spolupracoval s V.B. na tvorbě webových stránek a dalších marketingových úkonech. **Č. V.** vyloučil, že by obžalovaný dělal přímo obchodní činnost. Ve firmě XXXX všichni pracovali samostatně, takže žádné vedení vlastně nepotřebovali, ale zásadnější rozhodnutí dělala jednatelka firmy, **K.B.** **Č. V.** rozhodně vyloučil, že by firmu ovládala jiná osoba než **K.B.** Databázi zákazníků koupila firma XXXX s.r.o. od firmy XXXX s.r.o., ale sama tuto databázi ještě doplňovala, neboť databáze nebyla úplně aktuální a kompletní. V závěru své výpovědi se **Č. V.** vyjádřil také k tvrzení svědka Ing. L. **Ž.**, když uvedl, že sám neví o tom, že by existovala na vzdáleném serveru nějaká sdílená složka, na kterou by se ukládaly soubory, které by mohl někdo zkopírovat. Sám takovou složku neviděl a také ji nevyužíval.

10. **Svědka O. J.** uvedl, že ve firmě XXXX pracoval od roku 2000 do roku 2008 jako obchodní zástupce pro východní Čechy. Poté na vlastní žádost odešel do firmy PPL, neboť nebyl spokojen se směřováním firmy XXXX s.r.o., zejména s přístupem k zákazníkům a obchodním partnerům. V té době Ing. **P.** řídil ještě pobočku firmy na Slovensku a nebyl tedy jednatelem firmy v České Republice. V době, když svědek pracoval ve firmě XXXX s.r.o., byl obžalovaný nejdříve jeho kolega, později jeho nadřízený a udržovali spolu přátelské vztahy i po odchodu svědka z této firmy. **O. J.** uvedl, že firma XXXX s.r.o. měla určitě oficiální databázi zákazníků, zřejmě v elektronické podobě, ale po jedenácti letech, kdy není s firmou v kontaktu, si podrobnosti nepamatuje. V době, když ve firmě působil, se do informačního systému přihlašoval přes nějaký VPN nástroj, a to do firemní sítě. Sám obvykle pracoval na notebooku a zřejmě měl nějaké speciální přístupové heslo. Svědek sám byl představen **K.B.** někdy v letech 2011-2012, tedy v době, kdy ona sama ještě podnikala ve společné firmě s bývalým manželem, přičemž tato firma se zabývala výrobou a prodejem šperků. Svědek se s ní společensky setkával a postupem času zjistil, že **K.B.** hledala další podnikatelské aktivity. Nakonec z toho vyšel záměr založit nebo vlastnit nějakou firmu a obchodovat s plynem. **O. J.** potvrdil, že znal situaci na trhu a věděl, že zákazníci od firmy XXXX s.r.o. odchází, neboť byl v kontaktu s dalšími bývalými kolegy, kteří už potom pracovali u konkurence. Sám viděl v této situaci na trhu s plynem obchodní příležitost a začal tedy **K.B.** pomáhat, a to z dobré vůle, protože spolu měli velmi blízký přátelský vztah. **O. J.** vyloučil, že by byl někdy zaměstnancem firmy XXXX s.r.o., i když připustil, že se snažil do této firmy přenést své know-how, informace a zkušenosti. S **K. B.** sám spolupracoval na určení obchodní strategie, i když **K.B.** měla dostatečné podnikatelské zkušenosti, které získala mimo obor prodeje LPG. **O. J.** v té době pracoval u firmy PPL v Praze a měl kancelář relativně blízko jejímu bydlišti, a proto se scházeli podle potřeby, někdy jednou týdně, někdy méně často, když si jen volali. **O. J.** začal společnosti XXXX s.r.o. intenzivněji pomáhat od roku 2013, ale přesto z přátelských důvodů ke **K.B.** byla jeho výpomoc zdarma, což vysvětlil i tím, že vlastně myslel na svoji budoucnost, neboť nechtěl ve firmě PPL zůstat natrvalo. Svědek vysvětlil, že firma XXXX s.r.o. získávala klienty různým způsobem, když nějaké údaje si vybavovali z minulosti, ale hledali také externí zdroje a mimo jiné koupili informace od firmy XXXX s.r.o. Tyto informace však byly velmi nekvalitní, neúplné a téměř nepoužitelné. Ve skutečnosti šlo pouze o informace z veřejných zdrojů, takže firmě XXXX s.r.o. nijak nepomohly, spíše je to na nějaký čas zabrzdílo. S obžalovaným se svědek nevidal denně, ale obžalovaný podle jeho názoru dělal především administrativní činnost, zajišťoval grafický manuál, celní povolení apod. Svědek osobně se nikdy nesetkal s tím, že by obžalovaný zajišťoval nebo realizoval obchodní činnost. Firmu XXXX s.r.o., podle názoru svědka, ovládala **K.B.**, která byla nejen jednatelka firmy, ale především investorka, protože do firmy vložila své vlastní peníze. Hlavním vyjednávačem obchodního vztahu s firmou XXXX (pozn. soudu bod 2/ výroku obžaloby) byl sám svědek, který navíc potvrdil, že vše připravoval a konzultoval následně s **K. B.**, která ve finále smlouvu uzavřela. K tomuto

obchodnímu případu přišli tak, že od firmy **XXXX** přišla klasická poptávka, neboť firma si dělala jakési vlastní výběrové řízení. Z minulosti se navíc svědek znal s Ing. P. B., a proto na jejich nabídku firma **XXXX s.r.o.** reagovala. Vzhledem k tomu, že firma **XXXX s.r.o.** zřejmě nabídla lepší podmínky, stala se dodavatelem firmy TMC. K plné moci pro zastupování firmy **XXXX s.r.o.** obžalovaným Ing. S. se O. J. vyjádřit nedokázal s vysvětlením, že takovou plnou moc nikdy neviděl.

11. Další skupinu svědeckých výpovědí tvoří výpovědi osob, které na různé bázi spolupracovaly s firmou **XXXX s.r.o.** **Svědčce K.B.**, vyslechnutá v přípravném řízení dne 5. 2. 2017 (č. l. 403 a násl.), jejíž svědecká výpověď byla u hlavního líčení dne 17. 4. 2019 čtena postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu, potvrdila, že byla jedinou společnicí a jednatelkou firmy **XXXX s.r.o.**, kterou koupila pod jiným obchodním názvem, když se rozhodla, že po rozvodu manželství bude sama pokračovat v podnikatelských aktivitách. V minulosti sice podnikala v oblasti návrhů, výroby a prodeje stříbrných šperků a postupně díky společenským kontaktům s obžalovaným a jeho manželkou se rozhodla, že by mohla začít podnikat v oboru prodeje zkapalněných plynů. Sama požádala obžalovaného, aby jí s podnikáním pomohl, a pověřila ho na základě plné moci k vyřízení nějakých formalit, zejména celních povolení, aby obchody mohly začít. Počátek svých podnikatelských aktivit popsala svědkyně shodně jako obžalovaný Ing. L. S., když uvedla, že obžalovaný začal pomáhat ještě v době, když pracoval ve společnosti **XXXX s.r.o.**, a mimo jiné jí poskytl pomoc při vybudování plnirny lahví v **XXXXX**. Když obžalovanému udělovala plnou moc, svědkyně věděla, že je obžalovaný ještě zaměstnancem společnosti **XXXX s.r.o.**, ale jeho pracovní pozici přesně neznala. Shodně jako obžalovaný, svědkyně tvrdila, že mu dala plnou moc především proto, aby mohl vyřídit celní povolení nebo stavební povolení, což obžalovaný akceptoval a přijal zmocnění, ve kterém je jasně formulováno, k jaké činnosti za společnost **XXXX s.r.o.** je oprávněn. Obžalovaný také svědkyni seznámil s O. J. a Č. V., i když Č. V. znala svědkyni z dřívějška jako kamarádka obžalovaného. Prvním spolupracovníkem byla M. Vrbová, kterou obžalovaný se svědkyní seznámil, přičemž ona ještě přivedla slečnu K. a obžalovaný domluvil s paní G. vedení účetnictví. Svědkyně **K.B.** potvrdila, shodně jako obžalovaný a zejména shodně jako svědek J., že obchodní strategii společnosti **XXXX s.r.o.** určovala ona a O. J., na kterém navíc svědkyně nechávala veškerou činnost ve firmě, a sama zákazníky nezískávala. Na pravidelných schůzkách s O. J. řešila především firemní strategii, zatímco s obžalovaným se scházela pouze nepravidelně. S odstupem času si svědkyně pouze vybavuje, že na základě oslovení od firmy **XXXX** zakoupili databázi zákazníků, avšak jestli to vyřizoval O. J. nebo obžalovaný, si svědkyně nepamatuje. Tato databáze však nebyla úplná, ve firmě se postupně kompletovala. O. J. se znal z minulosti s Ing. B., připravil tedy veškeré podklady ke smlouvě s firmou **XXXX s.r.o.** (bod 2/ obžaloby). Podle názoru svědkyně se jednalo o zcela regulérní soutěž. Co konkrétně ve firmě **XXXX s.r.o.** dělal obžalovaný, svědkyně popsat nedokázala. Ve vztahu k němu pouze potvrdila, že mu poskytla peněžitou půjčku, i když písemná smlouva mezi nimi uzavřena nebyla. Pokud se jedná o předložené faktury, svědkyně upozornila, že se jedná o formulář, který se běžně používá v různých firmách. V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, shodně jako svědek O. J., že tento svědek pracoval u zasilatelské firmy PPL a pro činnost ve firmě **XXXX s.r.o.** s ním nebyla uzavřena žádná písemná smlouva nebo dohoda, neboť je blízkým přítelem svědkyně a činnost vykonával bez nároku na odměnu, navíc s perspektivou toho, že se v budoucnu stane zaměstnancem nebo spolupracovníkem firmy **XXXX s.r.o.** Svědkyně sama považuje trestní oznámení na obžalovaného za osobní pomstu Ing. P. vůči obžalovanému.
12. **Svědčce M. V.** v přípravném řízení dne 30. 11. 2016 (č. l. 346) vysvětlila, že pro společnost **XXXX s.r.o.** začala pracovat vlastně náhodně, neboť jí, jako brigádnici – hostesku v supermarketu, tuto nabídku učinil obžalovaný, který v tom okamžiku vystupoval jako její potenciální zákazník. Obžalovaný ji odkázal na K. B.. Na schůzce s ní a s obžalovaným se svědkyně dohodla na spolupráci. Pro společnost **XXXX s.r.o.** pracovala od ledna 2013 do února

2014, když koordinovala závozy uhlovodíkových a zkapalněných plynů. Na úvodní schůzce ji s náplní práce seznámila **K.B.**, když obžalovaný jí vysvětloval problematiku oboru spíše po stránce technických záležitostí. V rámci své výpovědi svědkyně potvrdila, že úkoly jí zadávala **K.B.**, která jí také poskytla formulář pro fakturaci za práci, kterou svědkyně pro firmu XXXX s.r.o. dělala. Po předložení Smlouvy na zpracování údajů ze dne 7. 1. 2013 se společností XXXX s.r.o. (pozn. soudu – č. l. 474 svazku Příloha č. 1, č. l. 1739 svazku 4 příloha č. 2) svědkyně uvedla, že o této smlouvě jí není nic známo a stejně tak si nevzpomíná, že by psala nebo posílala email z 18. 10. 2013, jehož přílohou je koncept kupní smlouvy na databázi uživatelů, nájemců a vlastníků zásobníku plynu (č. l. 364). Se seznamem celkem 979 subjektů, který měla pro společnost XXXX s.r.o. zpracovat právě společnost XXXX s.r.o. na základě smlouvy ze 7. 1. 2013, svědkyně podle svého tvrzení nepracovala. S odstupem času svědkyně uvedla, že si nevzpomíná, že by pracovala s nějakými databázemi, když dostávala od K.B. v excelu tipy na zákazníky, u kterých by mohlo dojít k závozu plynu. K předloženému výčtu souborů svědkyně zpravidla jednotlivě uvedla, že si na soubory nepamatuje, že je neviděla, nebo že jí tyto soubory nic neříkají, a proto s nimi nepracovala. Výjimku tvoří pouze soubor DTB D. Cheb, který, podle svého tvrzení, obdržela od K.B. a z části ho sama vyhledala, soubor DTB3Svitavy, který by mohl být seznamem zákazníků, který kontaktovala, stejně jako seznam DTBbuzna-nabídky06Chebsko nebo soubor DTBdomácnostiProstějovaPřerov. V další části své výpovědi svědkyně uvedla, že když obvolávala zákazníky, byli odběrateli všech možných dodavatelů a většina z nich odebírala od firmy XXXX a byla nespokojená z důvodu nucení k nákupům od tohoto dodavatele. S obžalovaným Ing. S.s. svědkyně příliš do kontaktu nepřišla, což logicky vysvětlila tím, že pracovala především z domova a do kanceláře v Brně docházela asi jen dva měsíce před ukončením spolupráce a kromě toho užívala jinou kancelář než obžalovaný. Svědkyně pro firmu XXXX s.r.o. pracovala od 8. 2. 2013, což je prokázáno **Smlouvou o spolupráci** při zajištění administrativní činnosti ze dne 8. 2. 2013 (č. l. 353) a také **Smlouvou o zprostředkování a další spolupráci** z téhož dne (č. l. 354). K ukončení spolupráce svědkyně s firmou XXXX s.r.o. došlo na základě **Dohody ze dne 7. 2. 2014** (č. l. 356).

13. Na místo svědkyně **M. V.** nastoupila cca v roce 2014 **svědkyně K.V.**, která byla vyslechnuta u hlavního líčení 17. 4. 2019 a potvrdila, že přibližně do roku 2017 dělala stejnou práci. Na základě živnostenského listu svědkyně ve firmě XXXX s.r.o. prováděla mimo jiné administrativní činnost, zabývala se nákupem a prodejem. Jejím úkolem bylo získávání nových zákazníků za účelem dodávání propanu do zásobníků na vytápění. Tyto zákazníky hledala svědkyně jednak sama na internetu, jednak dostala seznam potenciálních zákazníků v excelové tabulce, kde bylo jméno a telefonní číslo desítky zákazníků. Šlo především o drobné odběratele, ale svědkyně nedokázala určit, od koho tento seznam dostala, což vysvětlila tím, že informace získala emailem. S odstupem času se domnívá, že žádný jiný seznam nedostala a u tohoto seznamu sama ani neví, kdo ho vlastně vypracoval. Informace o cenových nabídkách pro zákazníky jí poskytoval **Č. V. K.V.** v rámci své výpovědi také vysvětlila, že pokud jí chodily různé elektronické soubory, databáze a informace, kdy to bylo z firemního emailu: info@XXXX.cz, který však ve firmě používali všichni. Sama si nevzpomíná ani na to, že by jí snad nějaké informace k obchodům dával obžalovaný Ing. S.. Svědkyně vysvětlila, že vlastně ani neví, co obžalovaný ve firmě přesně dělal, protože spolu pracovně nepřicházeli vůbec do styku. Sama se domnívá, že mohl být zaměstnancem firmy XXXX, ale vůbec neví, na jaké pozici, a jestli tomu tak bylo. Veškeré informace, které svědkyně pro práci potřebovala, jí poskytoval **Č. V.** nebo jednatelka **K.B. K.V.** zcela vyloučila, že by jí obžalovaný dával k práci nějaké pokyny a upřesnila, že pokyny jí dávala **M.** Vrbová, a to někdy i písemně. Smlouvu o spolupráci pro firmu XXXX s.r.o. se svědkyní obžalovaný do jisté míry domlouval, ale podle názoru svědkyně pod touto smlouvou nebyl podepsaný. Při práci ve firmě XXXX s.r.o. svědkyni pomáhala především **M.** Vrbová, která jí jednak dala na firmu dobré recenze a jednak jí poskytla jakýsi manuál pro činnost ve firmě. K samotným obchodům **K.V.** uvedla, že neměli ve firmě s jednotlivými zákazníky smlouvy, ale obchody se řešily na bázi objednávek pro jednotlivé případy. Svoje zákazníky nezavázali vždy,

protože zákazníci, v případě dalších závozů, třeba brali plyn od konkurence, když se řídili především cenou.

14. **Svědkyne Ing. V.B.** vyslechnutá v přípravném řízení 24. 11. 2016 (č. l. 381) potvrdila, že pro firmu XXXX s.r.o. příležitostně a nepodstatně vypomáhala. Jednalo se o tvorbu webových stránek, prezentaci firmy na internetu a pár telefonických hovorů ohledně možnosti dodávky plynu. O výpomoc, spočívající v návrhu a zpracování grafiky webových stránek, jej požádal obžalovaný a o obvolávání zákazníků podle seznamu ji naopak požádal **Č. V.**. Svědkyně vysvětlila, že v té době byla zaměstnancem společnosti DAPE TRADE, s.r.o., která měla kanceláře v areálu VUT vedle kanceláří firmy XXXX s.r.o. S odstupem času se svědkyně nedokázala vyjádřit k emailové komunikaci ze dne 6. 3. 2014 (č. l. 390) a pouze potvrdila, že seznamy zákazníků pro odběr topného plynu, které měla telefonicky kontaktovat, jí předložil **Č. V.**, pokud si to vůbec sama dobře vybavuje. V této části výpověď svědkyně koresponduje s listinným důkazem, kterým je **email od Č.V. ze dne 16. 4. 2014**, adresovaný právě svědkyni (č. l. 393), jehož přílohou je také tabulka potenciálních zákazníků údajně s vlastními zásobníky, a tedy volnou rukou k nákupu plynu, jak v emailu **Č. V.** sděluje. V této souvislosti lze jen podotknout, že žádný ze zákazníků, uvedených v tabulce (č. l. 393), není uveden v obžalobě jako ten, který od společnosti XXXX s.r.o. přešel do společnosti XXXX s.r.o. Pro úplnost lze jen zmínit i **email ze dne 18. 2. 2014**, který svědkyně obdržela, zřejmě na svou soukromou emailovou adresu (č. l. 391), odeslaný z všeobecně užívané emailové adresy firmy XXXX s.r.o. – info@XXXX.cz, jehož odesílatel je velmi obtížně identifikovatelný, neboť se podepsal pouze iniciálou „L“, když ani z obsahu tohoto emailového dopisu nelze jeho autora identifikovat. Také přílohou tohoto emailu byla zřejmě **tabulka s odběrateli plynu** (č. l. 392), v nichž rovněž není žádný ze zákazníků uvedených v bodě 1/ výroku obžaloby uveden. Obdobně je tomu i při výčtu zákazníků v **tabulkách** (č. l. 396-397), které svědkyně získala jako přílohu **emailového dopisu od Č.V. ze dne 12. 2. 2014** (č. l. 395), včetně cenových nabídek. Svědkyně však, v rámci své výpovědi, nedokázala potvrdit, zda soubory, které jí byly předloženy k nahlédnutí při jejím výsledku v přípravném řízení, nazvané – Vendeta2.xlsx, Vendik.xlsx, Vendetaaktual.xlsx. jsou ty, které dostala. Svědkyně z firmy odešla asi po půl roce v roce 2011, ale poté ještě byla o nějakou činnost ve vztahu k webovým stránkám požádána. Svědkyně pracovala ve firmě XXXX s.r.o. na pozici Manager back office od 30. 3. 2009 do 31. 5. 2011 (č. l. 82, 94).
15. **Svědkyne J. G.**, vyslechnutá v přípravném řízení 24. 11. 2016 (č. l. 330) uvedla, že pro firmu XXXX s.r.o. vedla asi od poloviny roku 2013 účetnictví, neboť ji telefonicky oslovila **K.B.**. Svědkyně vede účetnictví více firmám a doklady jí byly zasílány na adresu: ucetni@XXXX.cz, případně jí byly doklady zasílány poštou a v krajním případě jí je do firmy XXXX přivezl obžalovaný Ing. L. S.. Se společností XXXX s.r.o. svědkyně komunikovala prostřednictvím schránky info@XXXX.cz, kam posílala také vystavené faktury a řešila jednotlivé úkony. Všechny předložené doklady svědkyně zaúčtovala v účetnictví firmy XXXX s.r.o. včetně faktury společnosti XXXX, s.r.o. za zpracování databáze odběratelů, včetně opakovaných výběrů finančních částek v hotovosti z firemního účtu, údajně obžalovaným, které byly vypořádány vklady jednatelky K.B. nebo byly výběry vloženy do pokladny. Pokladnu však svědkyně fyzicky nevedla, a proto neví, kdo případnou vloženou hotovost přebíral. O vkladech a jejich vypořádání účtovala tak, jak měla.
16. S výpovědí obžalovaného a s výpovědí svědka **O. J.** koresponduje také svědecká výpověď **svědka Ing. P. B.**, zástupce firmy XXXX s.r.o. (dále jen TMC), vyslechnutého u hlavního líčení dne 27. 3. 2019. Na úvod lze poznamenat, že svědek nepotvrdil skutečnosti uvedené v obžalobě. Sám vypověděl, že pracoval ve společnosti XXXX jako jednatel a původně šlo o společnost XXXX s.r.o. Jejich firma měla závod v XXXX, kde byla dodavatelem plynu firma XXXX s.r.o. Šlo prakticky v uvedené době, když s odběrem začínali, o jediného možného dodavatele, kterému také zaplatili jednorázově za pronájem zásobníku na plyn, a podle smlouvy (pozn. soudu – **Nájemní a dodací smlouva z 17. 7. 1995** – č. l. 470), kterou s touto firmou uzavřeli, směli

odebírat plyn do těchto zásobníků pouze od firmy XXXX s.r.o. Svědek potvrdil, že za firmu XXXX s.r.o. s ním jednal nejdříve O. J. (pozn. soudu – svědek podle svého tvrzení odešel z firmy XXXX s.r.o. v roce 2008) a později obžalovaný Ing. L. S.. V roce 2003 jejich firma začala provozovat nový závod ve Studenci a zde již byly nainstalované dva jejich vlastní zásobníky. Původně měli v úmyslu nakupovat do těchto zásobníků plyn od firmy XXXX, ovšem tato společnost jim nabídla podmínky, které byly pro jejich firmu absolutně nevýhodné. Nakonec se rozhodli udělat, asi v roce 2012, výběrové řízení pro svoji potřebu, protože jsou soukromá firma. V podstatě šlo o zjišťování nabídky a poptávky na trhu s dodávkami plynu a spolupracovali přitom s firmou XXXX s.r.o., která pro ně vlastně výběrové řízení udělala. Na základě získaných informací, jako svého dodavatele, vybrali firmu XXXX s.r.o., za kterou se svědkem jednal O. J. a K.B.. Svědek u hlavního líčení uvedl, že v té době nevěděl, že na činnosti firmy XXXX s.r.o. vůbec nějak participuje obžalovaný. V minulosti totiž s obžalovaným jednal jako se zástupcem firmy XXXX. Podle názoru svědka právě díky obžalovanému jejich firma u společnosti XXXX s.r.o. zůstala. Když firma XXXX odkoupila firmu XXXX, domnívali se, že závazky firmy XXXX zanikly, avšak právě díky obžalovanému došlo k jejich přesunu a oni i nadále plyn odebírali od firmy XXXX, čímž nedošlo k ukončení smlouvy s touto firmou. Byly totiž uzavřeny dodatky k původní smlouvě, na základě nichž došlo k přesunu práv a povinností ze společnosti XXXX na společnost TMC. Svědek potvrdil, že v průběhu vlastního výběrového řízení, které bylo v jejich firmě provedeno, s obžalovaným nekomunikoval a do kontaktu přišli odhadem asi za dva roky po ukončení výběrového řízení. Na emaily z června a září 2013, respektive března 2014 (č. l. 464, 467, 469), si nepamatuje. V závěru své výpovědi u hlavního líčení svědek rovněž potvrdil, že nabídky na dodávky plynu od jiných subjektů jim chodí minimálně jednou ročně. Vzhledem k tomu, že si svědek některé detaily celého skutkového děje s odstupem času nevybavil, byla postupem podle § 211 odst. 3a) trestního řádu u hlavního líčení čtena jeho výpověď, kterou učinil v přípravném řízení dne 6. 12. 2016 (č. l. 459-463). Svědek mimo jiné uvedl, že jejich společnost XXXX poskytla společnosti XXXX takové informace jako ostatním možným dodavatelům, nikoliv podmínky obchodní a cenové, týkající se nákupu plynu od společnosti XXXX s.r.o., což svědek logicky vysvětlil tím, že by byli vlastně sami proti sobě. Nabídka společnosti XXXX ovšem obsahovala nejlepší cenu a zejména řešení nouzového stavu provozu. Právě to vedlo svědka k rozhodnutí ukončit vztah se společností XXXX, především z důvodu nekorektního jednání z jejich strany, zejména Ing. Ž.. Za společnost XXXX jim nabídku předložil O. J., kterého svědek z minulosti znal jako pracovníka firmy XXXX. V přípravném řízení se svědek také vyjádřil ke dvěma **emailům z 13. 6. 2013 a 2. 9. 2013** (č. l. 467 a násl., 469 a násl.), které byly ostatně provedeny u hlavního líčení, avšak není z nich zřejmé, kdo je jejich autorem, neboť jako odesílatel je uvedena pouze emailová adresa info@XXXX.cz a emailová korespondence není podepsaná. Pro úplnost lze podotknout, že s výpovědí svědka o obchodních vztazích mezi firmou XXXX s.r.o. a firmou XXXX s.r.o., tj. předchůdcem firmy XXXX koresponduje i **Nájemní a dodací smlouva**, která se týká pronájmu zásobníků na zkapalněný plyn (č. l. 470-474). Svědek nevyloučil následné společenské kontakty na obžalovaného, o čemž ostatně svědčí **emailová korespondence** s obžalovaným ze dne 19. 6. 2014 (č. l. 475-476), která se týká aktivit obžalovaného směřujících k organizačnímu zajištění, zřejmě rekreačnímu pobytu svědka na jižní Moravě.

17. Další skupina důkazů, zejména svědeckých výpovědí svědků vyslechnutých u hlavního líčení, jakož i listinných důkazů, představujících vyjádření jednotlivých odběratelů firmy XXXX s.r.o., které poskytly písemnou formou orgánům činným v přípravném řízení, směřovala k objasnění prvotního kontaktu těchto zákazníků s firmou XXXX s.r.o. Jednalo se o zákazníky firmy XXXX s.r.o. uvedené v bodě 1/obžaloby, kteří měli odebírat plyn od této společnosti, nikoliv od společnosti XXXX s.r.o., tedy podle tvrzení obžaloby na úkor firmy XXXX s.r.o., čímž mělo dojít ke zmaření jejich očekávaných tržeb. V této souvislosti lze jen podotknout, že v obžalobě je ve výrokové části citováno celkem 77 zákazníků, z nichž 15 bylo k návrhu obhajoby vyslechnuto u hlavního líčení v procesním postavení svědků. Takto rozšířené dokazování provedl nalézací

soud se záměrem zjistit, co bylo prvotním impulsem těchto zákazníků, že odebírali plyn od společnosti XXXX s.r.o., nikoliv od firmy XXXX s.r.o., tedy zda, kdo a jakým způsobem je jménem společnosti XXXX s.r.o. oslovil, respektive zda a jak získal jejich identifikační údaje. V případě dalších zákazníků měl nalézací soud zpravidla k dispozici jejich písemná vyjádření k otázkám, které jim položily orgány činné v přípravném řízení (č. l. 1358 a násl. svazku IV trestního spisu). Nalézací soud si je vědom toho, že taková písemná vyjádření, navíc na podkladě otázek, které lze do jisté míry považovat za zavádějící, nemohou nahrazovat procesně řádnou svědeckou výpověď, učiněnou v přípravném řízení nebo ve stadiu řízení před soudem, a stejně tak nemohou jako důkaz nahrazovat eventuelní úřední záznam o podaném vysvětlení. Vzhledem k obsahu písemných výpovědí těchto zákazníků je však zřejmé, že ani u hlavního líčení nelze reálně očekávat potvrzení rozhodných skutečností, uvedených v obžalobě. Pro přehlednost nalézací soud konstatuje, že vzhledem k důkazní situaci, směřující k prokázání jejich kontaktů s firmou XXXX s.r.o., lze zákazníky rozdělit do několika skupin. První skupinu tvoří zákazníci, od nichž buď nebylo získáno vůbec žádné písemné vyjádření, nebo kteří nedokázali vůbec potvrdit, že by je někdo z firmy XXXX s.r.o. kontaktoval s nabídkou dodání plynu. Jedná se o zákazníky: A., E.B. (z XXXX), B., C., Č., XXXX, F., H., XXXX, Ch., Ch., XXXX s.r.o., K., K., K., K., P., P., S., XXXX s.r.o., Š., U. a V. Bez očekávaného důkazního významu ve prospěch obžaloby zůstaly i výpovědi zákazníků, vyslechnutých v procesním postavení svědků u hlavního líčení, kteří zpravidla potvrdili, že kontakt ve vztahu ke společnosti XXXX s.r.o. vyvinuli oni sami, neboť takto si obvykle počínají proto, aby zjistili, kdo dodává na trhu za výhodnější cenu. Jedná se například o svědky **J. D.**, který odkázal na pravidelné získávání informací z internetových vyhledávačů, svědka **J. E.**, který upozornil na to, že nejen v otázce dodávky plynu, ale i v jiných záležitostech, jej neustále někdo telefonicky kontaktuje, svědka **Ing. F. K.**, který uvedl, že když je u něj dodávka plynu aktuální, on sám dodavatele obvolává a vybírá si. Obdobně vypovídal i svědek **T.V. jako zástupce firmy XXXX s.r.o.**, který upozornil na to, že je správcem chaty, a proto i k dodávkám plynu přistupuje s péčí řádného hospodáře. Svědkyně **J. M.** rovněž potvrdila, že si dodavatele vyhledává sama, obdobně jako svědkyně **G.D.**, která zastupovala firmu **XXXX s.r.o.**, nebo svědek **M. J.**, který si rovněž objednávky plynu zařizuje na základě vlastní iniciativy, obdobně jako svědek **J. R.** Svědek **M.N.** uvedl, že firmu XXXX vůbec nezná, obdobně jako svědek **A.R.**, který vysvětlil, že dodávku plynu mu zařizuje firma, která se stará o jeho nemovitosti. Rovněž svědek **Ing. P. H.** vysvětlil, že se poptával u sousedů nebo u řidičů, kteří plyn zaváželi, aby zjistil, která dodávka pro něj bude výhodná, a proto na firmu XXXX narazil z vlastní iniciativy. Sám se po vhodném dodavateli poptával, podle svého tvrzení, také svědek **J. R.**, který u hlavního líčení uvedl, že se o této firmě nějak dozvěděl, ale blíže to specifikovat nedokázal. Pouze svědkyně **Ing. M. F.**, zastupující firmu XXXX s.r.o., připustila, že je kontaktoval někdo z firmy XXXX s.r.o., avšak podrobnosti si již nedokázala vybavit, když si sama tímto kontaktem z firmy XXXX s.r.o. vůbec není jistá. Svědkyně vysvětlila, že sice měli ve firmě zásobníky firmy XXXX s.r.o., ale plyn jim dodávali například z firem XXXX nebo XXXX, když s firmou XXXX s.r.o. měli problémy. **J. M.** ve svém přípisu (č. l. 1493) sice připustil, že jej firma XXXX s.r.o. kontaktovala, ale současně sdělil, že sám dříve rozesílal poptávky na všechny známé obchodníky s plynem, a proto mu nepřípadlo zvláštní, že jej tato firma telefonicky kontaktovala.

Třetí skupinu pak tvoří zákazníci firmy XXXX s.r.o., kteří ve svých písemných vyjádřeních, s výjimkou svědka **J. S.**, který byl vyslechnut u hlavního líčení dne 19. 6. 2019, připustili, že je někdo z firmy XXXX s.r.o. kontaktoval a někteří dokonce jmenovitě uvedli, že šlo o pracovníci V. nebo K., případně o pana V., který jménem této firmy jednal. Jedná se o zákazníky uvedené ve výrokové části obžaloby pod bodem 1/, a to A. T., A., XXXX s.r.o., E.B. (XXXX), B., B., B., B., C., C., Č., Č., XXXX s.r.o., D., D., E., XXXX s.r.o., H., XXXX s.r.o., K., XXXX s.r.o., L., M., M., N., XXXX s.r.o., P., P., P., XXXX s.r.o., R., XXXX s.r.o., XXXX s.r.o. XXXX s.r.o., T., XXXX s.r.o., W. Kontakt od zástupce z firmy XXXX, respektive od nějaké ženy, připustil u

hlavního líčení svědek J. S. a, jak je shora uvedeno, i svědkyně Ing. M. F., zastupující firmu XXXX.

Na podkladě těchto svědeckých výpovědí i listinných důkazů, získaných od zákazníků firmy XXXX s.r.o., lze učinit souhrnně **dílčí závěr** o tom, že ani v náznaku žádným z důkazů nebylo prokázáno, že by zákazníci byli kontaktováni obžalovaným Ing. L. S, který firmu XXXX s.r.o. zastupoval. S odkazem na shora rozebrané svědecké výpovědi svědků, kteří participovali na činnosti společnosti XXXX s.r.o. (**G., V., B., V., J., V., B.**), lze učinit obdobný **dílčí závěr** o tom, že žádný z těchto svědků přímo nepotvrdil, že by obžalovaný takové obchodní aktivity vyvíjel, tedy že by sám jednotlivé zákazníky kontaktoval, nebo že by některému z těchto svědků udělil přímý pokyn k tomu, aby konkrétní zákazníky, kteří dříve odebírali plyn od firmy XXXX s.r.o., kontaktovali, eventuálně že by jim k tomu poskytl potřebné materiály.

18. Zcela mimo pozici předchozích svědků, ať už zákazníků společnosti XXXX s.r.o. nebo XXXX s.r.o., respektive spolupracovníků, případně zaměstnanců obou těchto firem, stojí výpověď **svědka Ing. T. Ch.**, vyslechnutého na návrh obhajoby u hlavního líčení dne 17. 6. 2019. Svědek se vyjádřil především k obchodním podmínkám a situaci na trhu s plynem. Uvedl, že je statutárním ředitelem společnosti **XXXX** a.s. a také jejím polovičním vlastníkem. Tato firma funguje na trhu od roku 1993 a sama získává svoje zákazníky, tedy zájemce o dodávku plynu, různým způsobem. Původně společnost získala zákazníky přes projektanty, stavební úřady a zákazníci se ovšem postupně začali vybavovat vlastními zásobníky, takže si mohli dodavatele plynu vybírat. Na trhu jsou čtyři velké firmy a 3-4 firmy menšího charakteru. Zákazníci, kteří mají vlastní nádrž, se vždy nejdříve orientují v ceně a podle toho si dodávku sjednávají. Každá z těchto dodavatelských firem takové zákazníky dává do své databáze a následně je pak sama kontaktuje napřímo, ale i přesto, tyto dodavatelské firmy získávají i nadále zákazníky přes projektanty nebo přes obchodní zástupce, kteří například objíždí region a zásobníky vidí. Svědek dále vysvětlil, že jeho firma ve spolupráci s jinou malou firmou začala vyvíjet informační systém Prosper, který se postupně vypracoval od účetního systému až po dispečerský modul a kompletní zákaznickou databázi. Tento systém býval dříve systémem otevřeným a vše se vyvíjelo vlastně na základě jejich vlastních poznatků a informací od jejich zaměstnanců a klientů. I přestože svědek nesouhlasil s požadavkem firmy, která systém vyvíjela, byla část systému poskytnuta společnosti XXXX s.r.o. a část společnosti **XXXX** s.r.o., která měla zejména účetní část, nikoliv dispečerský modul. Všichni dodavatelé plynu na trhu postupují prakticky stejně tak, že když získají informace o nějakém zákazníkovi, uloží si je do databáze a při příští dodávce, respektive při nějakých akcích, například nižších cenách, už takového zákazníka sami přímo kontaktují. Prakticky není možné definovat na trhu, kdo je zákazníkem kterého dodavatele, pokud takový zákazník má svůj vlastní zásobník. Pokud má zásobník pronajatý, tak pochopitelně záleží na tom, jakou má smlouvu s dodavatelskou firmou. Svědek ovšem vysvětlil, že jako dodavatelská firma nemají prakticky šanci ověřit, zda má jejich odběratel vlastní zásobník nebo zásobník pronajatý od konkurence. V posledních deseti dvanácti letech různí zákazníci sami poptávají různé dodavatele plynu. Pokud jejich firma u zákazníka má nějaké vlastní investice, potom v rámci smlouvy je zákazník povinen od nich plyn odebírat alespoň po dobu, než dojde ke splacení jejich investic. Jedná se ovšem o velké zákazníky, nikoliv o tzv. domkaře. V další části své výpovědi se svědek vyjádřil k tomu, jakým způsobem se kalkuluje cena za dodávku plynu a také vysvětlil, že velmi často jim volá sám zákazník a při té příležitosti jim sdělí, jakou má nabídku od konkurence, zjišťuje jejich cenu, neboť si dělá výběr. Takto získávají informace o cenách jiných dodavatelů. V minulosti, cca v 90. letech, bylo v obchodních kruzích běžné, že dodavatelé kupovali tzv. zákaznické databáze, ale v současné době už to vlastně není nutné. Svědek vysvětlil, že trh s plynem je tak malý, že vlastně všichni mají k dispozici základní informace, navíc zákazníci je sami kontaktují, takže takový prodej databáze není aktuální. Ve firmě **XXXX** nikdy databázi zákazníků tímto způsobem nezískávali, neboť mají vlastní systém. Společnost **XXXX** s.r.o. svědek nezná. Ing. **T.Ch.** se vyjádřil i k běžné praxi, kterou měla údajně firma XXXX s.r.o., která pokutovala zákazníky v případě, že neodebrali od nich plyn, což ovšem ve skutečnosti vedlo k tomu, že zákazníci od

nich odcházeli a bylo to vlastně výhodné pro firmy, které byly konkurencí firmy XXXX s.r.o. S bývalým ředitelem této firmy, Ing. P., má svědek, podle svého tvrzení, velmi špatnou zkušenost, neboť on jim jednostranně vypověděl smlouvu a odmítal akceptovat smluvně dohodnutou tříměsíční výpovědní lhůtu. V konečném důsledku, díky jeho obchodní politice, má firma XXXX podle odhadu cca 30 %, možná jen jednu čtvrtinu původních zákazníků, které měla po privatizaci. Cca před půl rokem Ing. P., který aktuálně má svoje aktivity na Slovensku, svědka kontaktoval a chtěl od firmy XXXX a.s. odebírat plyn, avšak na podmínkách se se svědkem nedohodli. Kromě firmy XXXX jsou aktuálně na trhu další tzv. velké firmy, tedy firma XXXX, XXXX a XXXX, a malé firmy, mezi které svědek řadí firmy XXXX, XXXX, XXXX a ještě jednu firmu, kterou zastupuje pan T., na jejíž jméno si svědek nedokázal vzpomenout. V rozhodné době, tj. v letech 2013-2014, měla firma XXXX s.r.o. na trhu větší postavení, ale mezitím ztratila zákazníky, a díky tomu narostly jiné firmy. Trh je totiž v konečném důsledku celkem stabilní a obchody se týkají cca 200 000 tun plynu. Fakticky dochází pouze k přelévání zákazníků a jednotlivých obchodů, protože firmy si tento objem mezi sebou rozdělují. Nově vyvinutý informační systém ve společnosti XXXX a.s. v tomto období let 2013-2014 fungoval. Díky rozhodnutí svědka, cca v roce 2007, byly činy kroky k tomu, aby se tento systém z otevřeného změnil na systém uzavřený, protože v té době docházelo k velkému přesunu obchodních zástupců. Aktuálně je v republice cca 10 000 zásobníků a jednotlivé dodavatelské společnosti se o svoje klienty přetahují a prakticky o nějakých 8 000 zákazníků mají všichni informace. Nové zákazníky může dodavatelská firma získat díky výstavbě logistických center a informace tak obchodní zástupci mají od projektantů nebo jejich majitelů. Pokud jde o drobné odběratele, tzv. domkaře, informace lze získat především ze stavebních úřadů, neboť veškerá instalace takových zásobníků podléhá stavebnímu povolení, což není tajná informace. Obchodní zástupci mohou i při svých cestách v regionu na některých parcelách nebo lokalitách zásobník vidět a tak zjišťovat, od koho jeho majitel plyn odebírá, eventuálně mu učinit nabídku jejich firmy. Je však v dispozici majitele zásobníku, jestli obchodnímu zástupci řekne, že má zásobník pronajatý nebo jestli je to zásobník jeho vlastní. Další informace může dodavatelská firma získávat od celníků, kteří vystavují povolení. U těchto tzv. domkařů ve firmě shromažďují kontaktní adresy, telefony nebo emaily, zejména pokud zákazník od nich již plyn odebral. Podle toho také odhadují, kdy mu mají znovu zavolat, tedy kdy může potřebovat novou dodávku plynu. K firmě XXXX se svědek v podrobnostech vyjádřit nedokázal s tím, že pouze z rozhovoru s Č. V. zjistil, že taková firma existuje a slyšel o ní také od jejich obchodních zástupců. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že v souvislosti se špatnou obchodní politikou firmy XXXX s.r.o. se začali zákazníci hlásit sami, protože obtelefonovávali své budoucí dodavatele. Tyto konkurenční firmy se tedy doslova předbíhaly vzájemně, aby novým zákazníkům nabízely lepší podmínky.

19. Kromě shora rozebraných svědeckých výpovědí a citovaných listinných důkazů měl nalézací soud k dispozici také důkazy, které byly zajištěny při prohlídce kancelářských prostor firmy XXXX s.r.o., když některé z nich byly podkladem pro provedení odborné expertízy. **Protokolem o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 19. 8. 2014** (č. l. 526 a násl.) bylo prokázáno, že v kancelářských prostorách, které užívala firma XXXX s.r.o., v XXXX na ulici XXXX byly mimo listinných důkazů a dalších drobných věcných předmětů zajištěny také čtyři kusy notebooků, a to značky Lenovo, Apple, HP-Compaq a Asus (viz. **seznam vydaných věcí**, č. l. 528-529). Při této prohlídce byla pořízena rovněž **fotodokumentace** a proveden soupis věcných stop, zejména písemností, které byly v těchto prostorách zajištěny (č. l. 535 a násl.). **Protokolem o provedeném technickém úkonu** z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č. l. 592-593) bylo prokázáno, že byly zpracovány informace ze všech čtyř shora specifikovaných notebooků a byly vyhotoveny bitové kopie jejich zajištěných pevných disků. **Předávacím protokolem** (č. l. 600) bylo prokázáno, že společnost XXXX s.r.o. předala na základě výzvy policejního orgánu soudnímu znalci Ing. I. J. zdrojová data, databáze zákazníků společnosti XXXX s.r.o., uložená na dvou kusech USB flash disků o kapacitě 8 GB. Databáze byla uložena formou komprimovaného souboru RKA.zip. Takto zajištěná data, jak od firmy

XXXX s.r.o. tak data ze všech čtyř notebooků, zajištěných ve firmě XXXX s.r.o., díky provedenímu technickému úkonu, byla předložena soudnímu znalci Ing. I. J. ke zpracování odborné expertízy. Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kybernetika**, který zpracoval tento znalec dne **15. 4. 2015** (č. l. 601-628, resp. včetně příloh 601-745), bylo zjištěno, že znalec tento posudek zpracoval za účelem zpřístupnění, výběru a popisu počítačových dat zajištěných policejními orgány. Znalec nejdříve vytvořil adresáře, které uložil do základní adresářové skupiny: 1/ Lenovo, 2/ Apple, 3/ HP, 4/ Asus, tedy s odkazem na názvy notebooků zajištěných ve firmě XXXX s.r.o. Následně tyto soubory podrobil znalecké expertíze a vzhledem k velkému množství souborů, které bylo nutné prověřit na výskyt databází podnikatelských subjektů, zvolil metodu výběru dat podle klíčových slov. Z praktického hlediska nebylo možné postupně otevřít a vizuálně prohlédnout mnoho tisíc souborů na zajištěných počítačích ke zjištění, zda obsahují databáze, adresáře, karty zákazníků, jména klientů, kontaktní adresy, seznamy klientů, smlouvy s klienty, odběratele, telefonní kontakty, emailovou komunikaci a podobně. Byl proto zvolen osvědčený postup, kdy byly ve všech zpřístupněných datových souborech hledány informace, které by mohly souviset s vyšetřovaným případem. Zvolena byla klíčová slova, která by se mohla vyskytovat v některých souborech, tyto soubory pak byly nakopírovány do zvláštních adresářů a následně bylo možné je v příslušném programu nebo prohlížeči otevřít a analyzovat. Jako klíčová slova byly určeny pojmy: adresa, databáze, karta zákazníka, odběratel, seznam, smlouva, zákazník, zkopíruj, XXXX, XXXX s.r.o., XXXX a **P.** Vedle toho byl proveden také výběr textových, tabulkových a emailových souborů ze zájmových emailových adres. Na předaném disku bylo zjištěno mnoho souborů, které splňují zadaná kritéria, tj. nálezy určitých slov ve zpřístupněných datech. Soudní znalec upozornil, že datové soubory se průběžně aktualizují, a to ve všech počítačích. Při srovnání souborů se vychází ze shod, a to z názvů, z velikosti souborů, z data a času pořízení, z obsahu souborů. Aby bylo možné toto srovnání provést, je třeba mít k dispozici datové soubory přibližně ke stejnému datu (či značně zpětně), kdy dochází k podezřelé činnosti. V opačném případě je nutná vizuální kontrola souborů, zda neobsahují data, která byla přenesena z počítače poškozeného. Zdrojová data společnosti XXXX s.r.o. byla poskytnuta v březnu 2015 a stažena v únoru 2015, přičemž při pokusu o synchronizaci dat se neobjevila shoda v některém z databázových souborů. Soudní znalec tedy postupoval tak, že zdrojová data společnosti XXXX s.r.o. porovnal s databázovými soubory typu SQL, nalezenými na všech čtyřech zajištěných počítačích. Odpovědět na otázku, zda došlo k přenesení (zkopírování) dat, je možné po prozkoumání vybraných a přehledně uložených dat (viz. kapitola 3.3 písemně zpracovaného posudku), které jsou zkopírovány na předaném disku. Srovnání databázových souborů, pořízených ze serveru společnosti XXXX s.r.o., bylo negativní, ale srovnávány byly pouze databázové soubory, nikoliv tabulkové soubory nebo dokumenty. V závěru svého písemně zpracovaného znaleckého posudku Ing. **I.J.** uvedl, že počet nalezených souborů a jejich velikost nedovoluje uvádět jejich kompletní výpis a popis do textové části posudku. Porovnání databázových souborů typu SQL bylo negativní, proto je nutné prozkoumat na shodu adresy, databáze, seznamu zákazníků apod. otevřením určitých souborů a jejich porovnáním zjistit případné nakopírování nebo stažení zdrojových dat od poškozené společnosti. Součástí znaleckého posudku je tedy celkem **23 příloh**, které byly vytisknuty, a které vycházejí z podrobného hledání známých souvislostí a jsou výběrem dat, které mohou mít vztah k danému případu a umožňují další analýzu jejich obsahu. Součástí znaleckého posudku je také seznam těchto příloh (č. l. 629 a násl.), z něhož bylo zjištěno, že pouze u některých souborů byl zjištěn jejich autor, avšak obžalovaný byl identifikován jako autor pouze u souboru č. 3, tj. smlouvy o dodávkách plynu mezi společností XXXX s.r.o. a společností **XXXXs.r.o.**, respektive jejího konceptu (č. l. 642). U dalších dvou souborů – příloha č. 4 a příloha č. 7 je autor buď neznámý nebo jako autor je označena osoba jménem „XXXX“ a obžalovaný byl identifikován jako osoba, která provedla poslední změnu. Jedná se o koncept kupní smlouvy se společností XXXX s.r.o. (č. l. 646) a koncept směnky výstavce firmy **XXXX s.r.o.** Brno pro firmu XXXX český plyn s.r.o. (č. l. 654). V případě dalších souborů byl jako jejich autor identifikován **R.**–

příloha č. 1, příloha č. 11, 12, 13, nebo V.(přílohy 6, 8, 9, 10, 15, 19, 22), eventuálně osoby, které v rámci tohoto trestního řízení nikterak nefigurují, jako např. Ing. Z. S. (příloha č. 2), když i u ní změnu provedl obžalovaný, eventuálně autorem jiného souboru je P. (příloha č. 5), nebo je jako autor označen subjekt IG (příloha č. 21), případně autor souboru není uveden (příloha č. 14, 16, 20), apod. K tomuto znaleckému posudku byl soudní znalec Ing. I. J. také vyslechnut u hlavního líčení dne 19. 6. 2019 a na svých závěrech v plném rozsahu setrval. K dotazu soudu, zda existoval ucelený, zejména uzavřený soubor klientů (odběratelů) firmy XXXX, znalec uvedl, že není možné odpovědět, protože vstupní data byla stažena z nějakého data a počítače byly zase k nějakému datu zajištěny. Navíc do obou souborů nebo databází bylo v průběhu času zasahováno. Jakýkoliv zásah do souboru znamená, že software, který porovnává shodnost, řekne, že jsou soubory neshodné, protože stačí, aby se změnil např. jeden bite. Vzhledem k velkému množství souborů a dat nebylo v jeho moci otevírat všechny soubory a dívat se, jestli jsou shodné s databází firmy XXXX s.r.o. Zda byl určitý soubor (databáze, eventuálně informace) v některém ze čtyř zajištěných notebooků vytvořen na jiném počítači nebo notebooku a do těchto čtyř zájmových notebooků zkopírován, lze podle závěrů soudního znalce zjistit pouze otevřením tohoto souboru. U hlavního líčení soudní znalec vysvětlil, že každý dokument obsahuje vlastnosti, čili tzv. metadata a z toho se dá zjistit, kdy a kým byl soubor vytvořen, kdy byl zkopírován nebo změněn. Na to tedy existuje speciální software. Při pokusu o synchronizaci dat se však neobjevila shoda některých databázových souborů, ale soudní znalec upozornil, že dostal k dispozici pouze tyto databázové soubory. K opakovanému dotazu soudu, zda je možné určit, kdo data stáhl nebo kdo data poskytl, eventuálně se k nim dostal, a zda takový úkon zanechal nějakou stopu, nedokázal soudní znalec opakovaně přesně odpovědět. Podle jeho názoru je jasné pouze to, že v zajištěných počítačích jsou dokumenty z firmy XXXX s.r.o., protože na těch discích byly nalezeny souvislosti s touto firmou. Těchto dokumentů je však velké množství, že nelze všechny otevřít a zanalyzovat. Šlo by o několik tisíc stránek textu, což by nebylo přehledné. U hlavního líčení soudní znalec na předloženém HDD disku, založeném ve spine, některé soubory otevřel, avšak zjistil u namátkou otevřených souborů, že do nich zasáhla jen M.. V. Vzhledem k tomu, že znalec připustil, že lze z informací, které jsou na tomto nosiči, zjistit, které informace sem byly přeneseny, vloženy nebo vytvořeny Ing. S., pak v souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti trestního řízení, zejména samotného hlavního líčení, byl výsledek znalce ukončen a znalec byl přibrán ke zpracování doplňku tohoto znaleckého posudku. **Doplňek znaleckého posudku zpracoval Ing. I.J.ke dni 20. 8. 2019** a osobně byl ke svým závěrům vyslechnut u hlavního líčení 28. 8. 2019. Soudní znalec opětovně setrval na závěrech svého písemně zpracovaného znaleckého posudku i jeho doplňku a u hlavního líčení vysvětlil, že nelze zjistit, kdo měl přístup k informačnímu systému společnosti XXXX s.r.o. Nelze ani zjistit, jak se tento soubor se zákaznickými údaji firmy XXXX s.r.o. dostal do elektronických nosičů společnosti XXXX s.r.o., z jakého nosiče, eventuálně pod jakým heslem. Soudní znalec u hlavního líčení vysvětlil, že konverzí dat se ztrácí ve vlastnostech, metaznacích i údaje, které tam normálně jsou. Když se založí soubor v MS Office – Excel, Word, tak jsou tam vlastnosti vždycky, které se vztahují k těm souborům, názvům které si uživatel zadá, nebo které se zadají při inicializaci systému. Je tam zpravidla hodně autorů posledních změn, což sám zjistil u jedenácti až dvanácti souborů. Není možné tedy uzavřít, že by to, co bylo nalezeno v systému firmy XXXX s.r.o., bylo absolutně kompatibilní s tím, co bylo zajištěno v systému firmy XXXX s.r.o. S odkazem na závěry svého předchozího znaleckého posudku Ing. I.J.u hlavního líčení vysvětlil, že porovnávací programy jsou tak důkladné, že stačí, aby se změnil jeden bite a kompatibilita nevychází. Těch SQL souborů stejně na zajištěných počítačích bylo málo, takže bylo vidět, že se asi pracuje jinak, nikoliv s tím SQL Microsoft softwarem, ale s databázovými soubory v Excelu. K dotazu zmocněnce poškozené firmy soudní znalec vyloučil, že by z emailového dopisu, který je podepsaný „L“ dovodil, že jeho autorem je obžalovaný Ing. L. S.. Všechno jsou nanejvýš předpoklady soudního znalce, které vysvětlil tím, že jiné jméno L. zde nenašel. K dotazu obhájce soudní znalec opětovně uvedl, že od policejních orgánů dostal dva USB disky, na kterých bylo cca 957 SQL souborů, stažených ze serveru společnosti XXXX s.r.o.,

a to bylo vše, co měl pro účely porovnání k dispozici. Obecně lze z informačního systému soubory exportovat, jedná-li se o SQL soubory, ale jak soudní znalec vysvětlil, sám nemá k dispozici způsob, jak to poznat, neboť nikdy neseděl u serveru SQL Microsoft společnosti XXXX s.r.o. Ve spise se dočetl, že ve společnosti XXXX s.r.o. fungoval systém Prosper, ale sám opravdu o tom žádné podrobnosti nezná a vychází pouze z přípon SQL, na základě nichž tedy předpokládá, že takový export souborů jde. O tom se dozvěděl při pročítání spisu, že pravomoci obžalovaného byly velké, a že neměl problém se systémem pracovat, ale všechno je v rovině domněnky, neboť takové tvrzení si soudní znalec nemůže dovolit. Ve vztahu k zajištěnému notebooku Apple soudní znalec uvedl, že každý uživatel, který chtěl s tímto počítačem pracovat, musel znát jeho jméno a heslo, aby se mohl přihlásit. I když by tedy databázi otevřela a změny provedla jiná osoba, pak by se tam jako poslední uživatel, který změny provedl, objevil v konkrétním případě Ing. S., neboť jemu svědčilo uživatelské jméno a heslo. V závěru soudní znalec uvedl, že určité údaje ve znaleckém posudku uvedl s odkazem na výpověď svědka A., která je obsažena ve spise, nikoliv s odkazem na analýzu souborů, které mu byly k dispozici. Stran písemně zpracovaného doplnku znaleckého posudku, tedy nalézací soud rekapituluje podstatná zjištění. Znalec uvedl, že shodný zákaznický systém jako celek nebyl na discích společnosti XXXX s.r.o. nalezen, když zkoumány byly soubory, které by mohly obsahovat shodnou strukturu dat společnosti XXXX s.r.o. a XXXX s.r.o. Ze zajištěných počítačů společnosti XXXX s.r.o. a zkopírovaných disků nelze nijak zjistit, kdo měl přístup k informačnímu systému firmy XXXX s.r.o. Podle informací, které bylo možné získat, systém Flagy umožňoval konverzi dat do formátu .xls nebo .dbf. Výpisem adresářové struktury bylo zjištěno, že na notebooku Apple MacBook byl zřízen jeden uživatelský účet: /C/Macintosh/Users/XXXX/. Tento účet měl další podadresáře, z nichž jeden byl označen názvem XXXX. Pokud užívaly tento notebook jiné osoby, pak pouze s přístupovými údaji Ing. S., neboť jiný uživatelský účet nebyl nalezen. Dále soudní znalec uvedl, že operaci odebrání určitých atributů lze snadno provést například v průzkumníku Windows. Určit, zda lze z uložených souborů zjistit, z jakého zdroje byly vytvořeny, je velmi obtížné z několika důvodů. Jednak od stažení dat společnosti XXXX do zajištění dat společnosti XXXX a jejich porovnání uplynulo šest měsíců, jednak data obou společností se během doby aktualizovala. Kromě toho jedinými porovnávacími soubory, které měl znalec k dispozici, byly dílčí soubory databáze Microsoft SQL, poskytnuté firmou XXXX, oproti množství nalezených souborů typu dokumentů/tabulek (tedy jiného formátu) společnosti XXXX. Dalším důvodem je to, že z nalezených souborů je patrné, že společnosti XXXX i XXXX používaly jiný systém informačního zákaznického systému. U souborů společnosti XXXX, které obsahují tisíce kontaktů na zákazníky, chybí často ve Vlastnostech původ souboru, který by v případě nově vytvořeného souboru měl být standardně uveden. Případnou konverzí souborů z jiné aplikace se některé vlastnosti neuchovávají. Vlastnosti souboru lze snadno vymazat a editovat. Soubory XXXX, které obsahují seznamy zákazníků, jsou verzovány, překopírovávány, vyskytují se na dvou logických discích počítače Asus a počítače MacBook Air. Je však nespochybnitelné, že některé soubory vznikly před rokem 2013 i v roce 2006. Ačkoliv je rozsah souborů XXXX značný, a data z veřejných zdrojů získat nelze (informace z trestního spisu), nelze ze zajištěných dat přesně určit, ze kterého zdrojového souboru pocházejí, neboť Vlastnosti zkoumaných souborů tuto informaci neobsahují. V další části svého znaleckého posudku provedl soudní znalec analýzu několika souborů zajištěných na noteboocích, včetně přetisku zájmových souborů do samotného textu znaleckého posudku. Opětovně se soudní znalec zabýval tím, z jakého počítače došlo ke spojení nebo pokusu o spojení a přihlášení k WPN společnosti XXXX s.r.o. prostřednictvím programu Kerio a z jakého počítače, a uvedl, že od 7. 2. 2014 do 19. 8. 2014, kdy byl počítač zajištěn, byl program Kerio aktivní, avšak nebyl v něm záznam o neodeslaných paketech (čili chybových stavech). Z obsáhlého logu nelze doložit, že by se klient přihlašoval na uvedené IP adresy Flagy, o čemž nelze nalézt žádnou stopu. V závěru tohoto znaleckého posudku soudní znalec opakovaně uvedl, že nebylo uskutečnitelné, již pro časový odstup mezi zabavením počítačů, jejich zpracováním v OKTE, zkopírováním SQL Flagou, tyto soubory

společnosti XXXX a XXXX porovnat, byť rozsah dat využívaných ve společnosti XXXX nasvědčuje tomu, že datové soubory byly získány z jiných zdrojů a reálně nebylo možné v daném rozsahu a obsahově náplní je pořídit.

20. **Pozice obžalovaného** v obou konkurenčních firmách XXXX s.r.o. a XXXX s.r.o. je, kromě jeho vlastní výpovědi a výpovědi některých svědků (např. Ing. P., Ing. Ž., R....), prokazována především listinnými důkazy, které upřesňují výpověď obžalovaného. **Pracovní smlouvou** (č. l. 25) bylo prokázáno, že obžalovaný nastoupil do firmy XXXX s.r.o. 1. 4. 1999. Na základě této pracovní smlouvy z 1. 11. 2002, která nahradila původní pracovní smlouvu, pracoval Ing. L. S. jako obchodní zástupce a od 1. 10. 2003 byl zařazen na pozici vedoucího obchodního oddělení pro oblast plynu a zásobníků v lahvích (č. l. 29). Od 1. 1. 2006 byl obžalovaný zařazen na pozici obchodní a marketingový ředitel (č. l. 30). Podstatné, z pohledu nyní projednávané trestné činnosti, jsou skutečnosti prokázané **Pracovní smlouvou z 1. 12. 2012** (č. l. 35), kdy byl obžalovaný zařazen na pozici „vedoucí prodeje plynu Autogass“ (článek 1.3 smlouvy), což koresponduje s výpovědí obžalovaného o tom, že řešil dodávky plynu do LPG čerpacích stanic, tj. pro auta, nikoliv však od roku 2008, jak sám uvedl. Lze připustit, že obžalovaný neměl ve smlouvě sjednání tzv. konkurenční doložku v tom smyslu, že by nemohl po určitou dobu po ukončení pracovního poměru u firmy XXXX s.r.o. nastoupit do zaměstnání na obdobnou pozici u konkurenční firmy, nebo dokonce takové práce vykonávat v průběhu trvání pracovního poměru u firmy XXXX s.r.o., který zde ukončil **Dohodou** ze dne 19. 6. 2013 (č. l. 44). Podstatný je článek 2.2 této smlouvy, z něhož však pro obžalovaného vyplývá povinnost zachovávat důvěrnost veškerých informací, týkajících se firmy XXXX s.r.o., její obchodní činnosti, klientů, dodavatelů, odběratelů nebo společníků, které jsou předmětem obchodního tajemství (§ 17 zákona 513/1991 Sb. – obchodního zákoníku), a které získá přímo či nepřímo během trvání pracovního poměru. Současně se obžalovaný zavázal neposkytnout a nezpřístupnit tyto informace třetím osobám a předcházet neoprávněnému přístupu třetích osob k informacím během pracovního poměru i po jeho rozvázání. Nálezací soud ovšem nemůže přehlédnout, že obsahově téměř shodná **Pracovní smlouva** byla téhož dne, tj. 1. 12. 2012 ve firmě XXXX s.r.o. uzavřena také se **svědkem Č. V.** (č. l. 49), který byl zařazen rovněž na pozici „vedoucí prodeje plynu Autogass“. Jediný obsahový rozdíl těchto dvou pracovních smluv spočíval v upřesnění pozice obžalovaného, která byla dále označena jako „Development Bus“, což lze vnímat jako nejspíše určitá upřesnění pracovní náplně obžalovaného, jehož úkolem tedy zřejmě bylo dále vyhledávat různé rozvojové příležitosti. Jinak jsou práva a povinnosti obou zaměstnanců, tedy obžalovaného Ing. L. S. i svědka Č. V., vymezeny v obou smlouvách shodně. Lze jen podotknout, že Č. V. nastoupil do firmy XXXX s.r.o. 14. 11. 1994 jako prodejce, respektive obchodní zástupce (č. l. 57, 71), a také on ukončil pracovní poměr ve firmě XXXX s.r.o., stejně jako obžalovaný, na základě Dohody, opět stejného znění, a to rovněž dne 19. 6. 2013 (č. l. 80). Pozici obžalovaného ve firmě XXXX s.r.o. prokazují, kromě shora rozebraných výpovědí obžalovaného i svědků, rovněž listinné důkazy. **Z výpisu obchodního rejstříku firmy XXXX s.r.o.** (č. l. 1654, resp. 1834) bylo zjištěno, že obžalovaný nikdy nebyl společníkem, jednatelem nebo prokuristou v této firmě, když společníkem a jednatelem byla v inkriminovaném období vždy pouze **K.B.**. Tato svědkyně firmu získala 26. 4. 2012 (viz. Smlouva o převodu obchodního podílu, č. l. 1675, notářský zápis č. N157/2012, NZ156/2012, sepsaný Mgr. P., notářem ve XXXX, dne 26. 4. 2012). Téhož dne, tj. 26. 4. 2012, kdy firmu získala, udělila **K.B.** obžalovanému **Plnou moc** (č. l. 416, 519), která je jedním z nejpodstatnějších listinných důkazů v této trestní věci. Ze samotného textu plné moci je nade vše pochybnost zřejmé, že se jednalo o velmi široce koncipované zmocnění, kdy **K.B.** dala obžalovanému Ing. L. S. plnou moc k tomu, aby ji v podstatě neomezeně zastupoval, a to nejen při výkonu administrativně správní činnosti, případně zajištění stavebního povolení pro čerpací stanici, jak tvrdil obžalovaný. Namátkou lze, z více než dvanácti bodů této plné moci, citovat oprávnění obžalovaného - sjednávat, uzavírat, měnit veškeré smlouvy, které se týkají obchodů firmy XXXX s.r.o., smlouvy, které souvisí se správou a provozem, údržbou a rekonstrukcí všech nemovitostí ve vlastnictví této firmy, veškeré pojistné

smlouvy, týkající se uvedených nemovitostí, včetně oznamování pojistných událostí a jednání ohledně výše jejich plnění, stejně tak oprávnění rušit a vypovídat tyto veškeré smlouvy, a dále zastupovat firmu nejen ve veškerých správních a obdobných řízeních před příslušnými správními úřady, ale také ve veškerých daňových řízeních před příslušným finančním úřadem. Kromě toho získal obžalovaný oprávnění jakkoli disponovat s veškerými peněžními prostředky na jakémkoli bankovním účtu firmy XXXX s.r.o., tj. provádět vklady, výběry a převody jakýchkoliv peněžních prostředků z jakéhokoli bankovního účtu této firmy a na jakýkoliv její bankovní účet, a stejně tak měl přístup a dispoziční oprávnění k elektronickému bankovníctví zřízenému k těmto bankovním účtům. Vedle toho měl obžalovaný oprávnění nakládat se zbožím a zásobami, a hmotným i nehmotným majetkem této firmy, zejména ho prodat, inkasovat kupní cenu, pronajmout apod. Podle názoru nalézacího soudu je zcela zjevné, že se udělená plná moc svým rozsahem oprávnění, které obžalovaný získal, blížila oprávnění, které měl v běžné firmě tohoto typu statutární zástupce. Lze tedy učinit **dílčí závěr** o tom, že obžalovaný Ing. L. S. od 26. 4. 2012 měl od jediné společnosti a jednatelky firmy XXXX s.r.o. plnou moc, aby jménem této firmy jednal, a to v rozsahu, který je shora uvedený, ačkoliv v té době byl stále zaměstnancem firmy XXXX s.r.o., kde ukončil pracovní poměr 19. 6. 2013 a pracoval zde na pozici vedoucí prodeje plynu XXXX.

21. Další podstatné listinné důkazy jsou **výpisy z obchodního rejstříku** obou konkurenčních firem **XXXX s.r.o.** (č. l. 1834) a **XXXX s.r.o.** (č. l. 1830). Těmito listinnými důkazy bylo prokázáno, že v určité části činnosti obou podnikatelských subjektů byl předmět jejich činnosti shodný, a to v oblasti podnikání s plynem, když obě firmy mají v obchodním rejstříku jako předmět své činnosti mimo jiné zapsáno obchodování s plynem - plnění nádob s plyny. Nezpochybnitelně tak lze obě společnosti vnímat na trhu s plynem jako subjekty ve vzájemně konkurenčním postavení, tedy jako tzv. **soutěžitele**. Tím se rozumí každý, kdo se účastní jako subjekt podnikání hospodářské soutěže v témže nebo příbuzném odvětví. Obžalovaný Ing. L. S. sám v obou firmách figuroval, a to jako zaměstnanec firmy XXXX s.r.o. a jako osoba zmocněná v širokém rozsahu k provádění úkonů za společnost XXXX s.r.o. Nesporně tak naplnil **speciální znaky subjektu trestného činu** porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 trestního zákoníku. Obecnými znaky subjektu, tj. pachatele, jsou znaky vymezené v ustanovení § 25 a § 26 trestního zákoníku, tj. podmínka věku a podmínka přičetnosti. Tyto obecné znaky subjektu trestného činu byly u obžalovaného rovněž bez výhrad shledány. Podle § 248 trestního zákoníku je pachatelem tohoto trestného činu především fyzická osoba, jednající za soutěžitele (tj. statutární orgán, manažer, zaměstnanec, zástupce právnické osoby). Obžalovaný L. S., jak je shora rozebráno, byl v inkriminovaném období, tj. minimálně od 26. 4. 2012, kdy se stal zástupcem společnosti XXXX s.r.o. na základě velmi široce koncipované plné moci, která mu skýtala oprávnění téměř shodná s oprávněním statutárního zástupce, více než rok, tj. až do 19. 6. 2013, kdy ukončil zaměstnanecký poměr ve firmě XXXX s.r.o., v postavení osoby jednající za tyto dvě právnické osoby, které měly statut tzv. soutěžitele na trhu. Lze tedy učinit další **dílčí závěr** o tom, že obžalovaný naplnil jak obecné znaky typické pro pachatele kteréhokoli trestného činu, tak znaky speciální, vyžadované pro pachatele trestného činu dle § 248 trestního zákoníku.
22. Základem trestní odpovědnosti obžalovaného v nyní projednávané trestní věci je pochopitelně naplnění dalších formálních znaků žalovaného trestného činu dle § 248 trestního zákoníku. Nalézací soud se zabýval dále tím, zda důkazy provedenými u hlavního líčení byly prokázány především **znaky objektivní stránky**, tj. jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi. V rovině základní skutkové podstaty tohoto trestného činu (§ 248 odst. 1 trestního zákoníku) je popsáno **jednání** pachatele, spočívající v tom, že „porušil jiný právní předpis o nekalé soutěži tím, že se při účasti v hospodářské soutěži dopustil jednání specifikovaného pod body a) - i), kam je mimo jiné zařazeno i porušování obchodního tajemství (§ 248 odst. 1 písm. h), právě v němž bylo, podle podané obžaloby, spatřováno trestné jednání obžalovaného Ing. L. S..

Nalézací soud považuje za nezbytné, na úvod svých skutkových a právních závěrů, dále zmínit některé pojmy, z nichž platná právní úprava žalované skutkové podstaty trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 trestního zákoníku vychází. Pro tento trestný čin je podstatné vymezení pojmu **hospodářské soutěže**, čímž lze rozumět soupeření dvou nebo více hospodářských subjektů na téže straně tržních vztahů o dosažení hospodářského výsledku na daném segmentu trhu, a to takové soupeření, které vzájemně ovlivňuje hospodářskou činnost těchto subjektů, a vytváří na straně druhých potenciálních účastníků tržních vztahů objektivně možnost volby mezi různými soutěžními nabídkami či poptávkami. V nyní projednávané trestní věci šlo o soupeření na trhu s plynem, a to dvou soutěžitelů, tj. firem XXXX s.r.o. a XXXX s.r.o., mezi nimiž mohly, jako svého dodavatele plynu, vybírat jednotlivé fyzické, respektive právnické osoby, uvedené v obžalobě. Jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, je **nekalou soutěží**. Lze podotknout, že k závěrům o trestní odpovědnosti za nekalou soutěž lze dojít za předpokladu kumulativního splnění čtyř podmínek, tedy že jde o jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže, je způsobilé přivodit újmu jednotlivým soutěžitelům nebo spotřebitelům a současně naplňuje některou ze skutkových podstat nekalé soutěže, která je uvedena v § 248 odst. 1 písm. a) – i) trestního zákoníku. Možnost trestně právního postihu nekalosoutěžního jednání je tak, v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe, zúžena v porovnání s úpravou, obsaženou dříve v obchodním zákoníku a aktuálně v novele občanského zákoníku. Právním předpisem o nekalé soutěži byl do 31. 12. 2013 obchodní zákoník jako zákon č. 513/1991 Sb., který nekalou soutěž upravoval v ustanovení § 44 - § 52. Zejména ve svém ustanovení § 44 odst. 1 alinea druhá obchodní zákoník zakotvoval pravidlo, že nekalá soutěž se zakazuje. Nově je nekalá soutěž upravena v občanském zákoníku, jako zákonu č. 89/2012 Sb., který je účinný od 1. 1. 2014. Jedná se o právní úpravu, která se vztahovala k časově druhé části skutkového děje. Právní úprava nekalosoutěžního jednání zůstala takřka shodná. I nadále platí (§ 2972 odst. 1 občanského zákoníku), že kdo se v hospodářském styku dostane do rozporu s dobrými mravy soutěže, jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje. Takovým nekalosoutěžním jednáním se podle § 2972 odst. 2 písm. h) občanského zákoníku rozumí porušení obchodního tajemství. Vzhledem k tomu, že skutkový děj, popsáný v obžalobě, se měl odehrát dílem v podmínkách právní úpravy nekalé soutěže dle obchodního zákoníku a dílem v podmínkách právní úpravy dle novely občanského zákoníku, považuje nalézací soud za nezbytné konstatovat, že podmínky nekalé soutěže, stejně ovšem jako kritéria obchodního tajemství, jsou v obou právních předpisech upraveny téměř shodně. **Obchodní tajemství** bylo původně upraveno v § 17 obchodního zákoníku, když § 51 tohoto právního předpisu vymezoval kritéria porušení obchodního tajemství. V novele občanského zákoníku je obchodní tajemství upraveno v § 504 a kritéria porušení obchodního tajemství jsou pak definována v § 2985. **Obchodní tajemství** tvoří konkrétně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem, a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich ochranu. Podle důvodové zprávy k novele občanského zákoníku, respektive k tomuto citovanému zákonnému ustanovení § 504, je třeba tyto znaky vnímat jako znaky kumulativní, když zánikem jednoho z nich zaniká obchodní tajemství. Porušení **obchodního tajemství** (původně § 51 obchodního zákoníku, nově § 2985 novely občanského zákoníku) se dopustí ten, kdo jiné osobě neoprávněně sdělí, zpřístupní, pro sebe nebo pro jiného využije obchodní tajemství, které může být využito v soutěži, a o němž se dozvěděl tak, že: a) tím, že mu tajemství bylo svěřeno, nebo se stalo jinak přístupným na základě jeho pracovního poměru k soutěžiteli nebo na základě jiného vztahu k němu, popřípadě v rámci výkonu funkce, k níž byl soudem nebo jiným orgánem povolán, nebo b) vlastním nebo cizím jednáním přičiniv se zákonu.

23. Lze tedy shrnout, že pokud bylo obžalovanému kladeno za vinu **trestné jednání** spočívající v porušení právního předpisu o nekalé soutěži tím, že se v hospodářské soutěži dopustil

porušování obchodního tajemství, musel se nalézací soud, s odkazem na skutkové okolnosti popsané v obžalobě a tuto právní úpravu (§51 písm. a), b) obchodního zákoníku, resp. § 2985 písm. a), b) občanského zákoníku), primárně zabývat tím, zda takové obchodní tajemství bylo obžalovanému svěřeno nebo se stalo jinak přístupným, tedy zda měl obžalovaný přístup k databázi zákazníků, údajích o cenách zboží, obchodních podmínkách a uskutečněných obchodech se zkapalněnými plyny, jak tvrdí obžaloba. Podstatné bylo tedy prokázat, zda obžalovaný takovou databází vůbec disponoval. Následně bylo nutno řešit otázku, zda ji obžalovaný sám zneužil, eventuálně ji poskytl, tedy zpřístupnil či jinou formou sdělil dalším osobám, pracujícím ve prospěch společnosti XXXX. Podstatné také bylo prokázat existenci tzv. obchodního tajemství a jednání obžalovaného, které spočívalo v porušení obchodního tajemství, tedy to, že to byl právě obžalovaný, který se dopustil nekalosoutěžního jednání. Podle názoru nalézacího soudu v tomto procesu, pro závěr o vině obžalovaného, by bylo nezbytné prokázat nejen to, že obžalovaný naplnil speciální znaky subjektu trestného činu dle § 248 trestního zákoníku, tedy že měl zákonu odpovídající postavení ve dvou vzájemně si konkurujících firmách, které byly navzájem v pozici soutěžitele na trhu s plynem (tj. XXXX s.r.o. a XXXX s.r.o.), což bylo podle dílčího závěru nalézacího soudu prokázáno, ale podstatné bylo také prokázat, že obžalovaný jednal trestně právně významným způsobem.

24. Dokazování a následné hodnocení provedených důkazů tak lze rozdělit do několika částí. Primárně se nalézací soud zaměřil na to, zda taková ucelená databáze s informacemi, specifikovanými v obžalobě, ve firmě XXXX existovala, a zda tvořila obchodní tajemství. Následně se soud zabýval tím, zda bylo prokázáno, že měl obžalovaný k dispozici tato data, respektive informace, které tvořily obchodní tajemství firmy XXXX s.r.o. Vzhledem k tomu, že šlo o data (informace), které měly být ve společnosti XXXX s.r.o. uloženy v elektronické podobě, a to v informačním systému této společnosti, zabýval se soud také tím, zda obžalovaný sám měl vůbec k takovým datům, tvořícím obchodní tajemství a popsaným v obžalobě, přístup, zda tohoto přístupu zneužil tím, že fakticky tato data zkopíroval a poskytl je společnosti XXXX s.r.o. Pochopitelně existovala také jiná alternativa jednání obžalovaného, která vycházela z toho, že sám chráněná data společnosti XXXX s.r.o. nezkopíroval, ať už proto, že k nim vůbec neměl přístup, nebo nebylo možné, aby je ve své době technicky zkopíroval, ale mohl je získat od jiného subjektu, zřejmě zaměstnance nebo spolupracovníka firmy XXXX. V případě obou alternativ, ať už obžalovaný získal chráněná data jakkoliv, bylo dále nutné prokázat, že je sám použil ve společnosti XXXX s.r.o., nebo to byl právě on, kdo je dal k dispozici konkrétním zaměstnancům nebo spolupracovníkům firmy XXXX s.r.o., aby je využili pro její obchodní činnost. Podstatné však bylo to, že šlo o informace, tj. data v elektronické podobě, neboť, s ohledem na rozsáhlou databázi, zahrnující několik stovek nebo spíše tisíc informací, je teoreticky nemožné, aby si taková data sám obžalovaný zapamatoval a databázi vytvořil pouze vlastním přepisem do elektronické podoby.
25. Nalézací soud považoval za rozhodné vést dokazování také v tom směru, aby zjistil, zda soubor těchto elektronických dat, zajištěných ve firmě XXXX (viz. notebooky zajištěné při prohlídce jiných prostor a pozemků – kanceláří společnosti XXXX), je identický se souborem dat získaných od společnosti XXXX s.r.o. Toto je, podle názoru soudu, základní východisko úvah o trestní odpovědnosti obžalovaného. Pokud firma XXXX s.r.o. měla k dispozici potřebnou zákaznickou, cenovou a obchodní databázi, získanou jiným způsobem, než jednáním obžalovaného, které je shora popsáno, jedná se o podklad pro úvahy o jeho vyloučení trestní odpovědnosti. Firma XXXX s.r.o. mohla takovou databázi získat od jiného subjektu, ať už svého zaměstnance nebo spolupracovníka, který byl rovněž v minulosti napojen, zejména zaměstnaneckým poměrem, na firmu XXXX s.r.o., eventuálně mohla taková data zakoupit či jinak získat od jiného subjektu. Je třeba zdůraznit, že v rovině základní skutkové podstaty § 248 se dovozuje trestní odpovědnost v případě, že se pachatel dopustí jednání, které je způsobilé újmu přivodit. Teprve v rovině

kvalifikované skutkové podstaty (§ 248 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku), které bylo užito v obžalobě, se řeší otázka vzniklé škody, a to škody značné, tj. převyšující 500 000 Kč.

26. Jak nalézací soud naznačil shora, zabýval se primárně otázkou, zda ve společnosti XXXX s.r.o. existovala databáze zákazníků s jejich kontaktními údaji, údaji o cenách zboží a obchodních podmínkách, a uskutečněných obchodech se zkapalněnými plyny, kterou by bylo možno označit jako informace tvořící obchodní tajemství. Důvodně lze předpokládat, že zde určitá databáze existovala. Existence takových údajů, které lze označit jako obchodní tajemství, tj. chráněných před konkurenty na trhu, ve firmě XXXX s.r.o. však byla dokazováním značně zpochybněna. Výslovně se k situaci na trhu vyjádřil svědek Ing. **T.Ch.**, vyslechnutý nad rámec přípravného řízení, u hlavního líčení dne 17. 6. 2019. Svědek potvrdil, že pracuje jako statutární ředitel společnosti **XXXXa.s.**, jejímž je dokonce polovičním vlastníkem. Svědek nejen popsal, jakým způsobem konkuruje společnosti, prodávající plyn, získávají nové zákazníky, ale zejména uvedl, že trh je tak malý, že o sobě vlastně všichni vzájemně ví. Kapacita prodeje je v podstatě omezená, takže dochází v zásadě pouze k přetahování zákazníků. Obvyklá praxe je taková, že každého zákazníka, který se sám poptává na cenu dodávaného plynu, podchytí do databáze a v následujícím období ho sami oslovují. Podle názoru svědka to dělají všichni na trhu, bez ohledu na systém, jaký používají, a zákazníci se snaží získat nabídkou výhodnější ceny a výhodnějších celkových obchodních podmínek. V poslední době převažuje situace, kdy sami zákazníci kontaktují svého dodavatele, takže stav, který existoval, např. v devadesátých letech, kdy obchodní zástupce přešel ke konkurenci a odnesl si s sebou celou databázi zákazníků, dnes neexistuje. Podstatné bylo také velmi detailní vyjádření svědka k tomu, jakým způsobem se vypočítává cena na trhu s plynem. Svědek uvedl, že při tvorbě finální ceny se vychází z tzv. kotace, nebo-li základní ceny, kterou vydává firma **XXXX s.r.o.**, a ta je vztažena k ceně plynu, buď ze Severního moře a nebo z východních částí, tzv. v Brestu. K této kotaci se připočítává prémie, což je otázka nákladů za dopravu, pronájem vagonů a také se připočítává přiměřený zisk. Za podstatné považuje nalézací soud také vyjádření svědka o tom, že kotace se vydávají každý den, takže ve většině případů se cena stanovuje podle tzv. měsíčního klouzavého průměru, jde-li o dodávky z východu, a z průměru posledních pěti dnů předchozího měsíce, což je v případě dodávek ze západu. Tím vlastně údaje o možnosti kalkulovat cenu velmi rychle zastarávají. Všichni konkurenční dodavatelé na trhu v České republice mají, podle jeho odhadu, z celkového počtu zákazníků, s 10 000 zásobníky, minimálně 8 000 zákazníků ve svých databázích, o kterých tedy všichni ví. Také jejich firma **XXXXa.s.**, v případě těchto drobných odběratelů, tzv. domkařů, má svoji databázi, zejména kontaktní adresy, telefony a emaily, a podle toho, kolik od nich zákazník např. v minulosti odebral, odhadují, kdy mu mají zavolat, tedy kdy bude další dodávku plynu případně potřebovat, což pochopitelně směřuje k tomu, aby odebral plyn právě od jejich firmy, která mu nabídku učiní jako první. Praxe je ovšem taková, že zákazníci si v současné době cenu hlídají sami, a to tak, že obtelefonovávají různé dodavatele a teprve potom si sami vybírají, k čemuž svědek v podrobnostech rozebral dokonce případ jeho osobního známého. V současné době, díky veřejně dostupným informacím, zejména z otevřených informačních systémů a sociálních sítí, lze, podle názoru svědka, považovat za téměř vyloučené úvahy o tom, že některé informace jsou skryté nebo nedostupné, a to jak pro dodavatele, tak pro odběratele.
27. Další podstatnou otázkou, kterou nalézací soud řešil, bylo to, jaké informace měla firma XXXX s.r.o. vůbec k dispozici z pohledu toho, že se jednalo o informace pocházející od firmy XXXX s.r.o. Primární bylo tedy posoudit otázku, zda údaje, zejména zajištěné v tzv. excelových tabulkách, s nimiž pracovaly zaměstnankyně firmy XXXX s.r.o., je možné označit za identický soubor informací nebo dat s těmi, které byly zajištěny ve společnosti XXXX s.r.o., respektive které tato společnost poskytla policejním orgánům. Znaleckým posudkem, včetně jeho doplňku, který zpracoval soudní znalec Ing. I. J., však nebylo prokázáno, že by šlo o identický soubor. Navazující otázkou bylo to, jakým způsobem společnost XXXX s.r.o. tento soubor informací, byť teoreticky pocházející ze společnosti XXXX s.r.o., získala, tedy zda to bylo jednáním

obžalovaného. Obžalovaný a svědkyně **K.B.** argumentovali tím, že firma XXXX s.r.o. databázi zákazníků koupila od společnosti XXXX s.r.o., a to na základě kupní smlouvy, která byla zajištěna v přípravném řízení, a dokonce na výzvu nalézacího soudu předložena obhájcem obžalovaného ve stadiu řízení před soudem. Tímto listinným důkazem, označeným jako **Smlouva na zpracování údajů** (č. l. 1801c), bylo prokázáno, že ji dne 7. 1. 2013 uzavřely firma XXXX s.r.o., zastoupená jednatelem **K. B.**, na straně objednatele, a firma XXXX s.r.o., zastoupená jednatelem I. P., na straně zhotovitele. Podle názoru nalézacího soudu však při komparaci výpovědi obžalovaného a zejména obsahu této smlouvy, nelze obhajobě obžalovaného přisvědčit v tom směru, že se jednalo o smlouvu kupní. Předmětná smlouva nejen svým označením (Smlouva na zpracování údajů, nikoliv kupní smlouva, jak tvrdí obžalovaný), ale především svým obsahem, není důkazem o prodeji informací nebo informační databáze o zákaznících. Článek II/ vymezuje účel smlouvy, kterým je uspokojení potřeb objednatele, spočívající v požadavku na zpracování údajů o subjektech (pozn. soudu: nikoliv na dodávce, prodeji nebo zapůjčení takových údajů), kteří odebírají či mohou v budoucnu odebírat zkapalněný uhlovodíkový plyn – propan, propanbutan a jejich směsi, a technické plyny. Předmět smlouvy je vymezen zejména v článku III/1, kterým je zpracování údajů subjektů, kteří jsou dále specifikováni, tedy opět nikoliv dodání, zapůjčení, prodej takových informací. Smlouva svým obsahem jednoznačně vytváří dojem, že firma XXXX s.r.o. poskytla určité údaje (data, informace, ...), které sama měla k dispozici, ať už je vytvořila nebo získala od jiného subjektu, a to firmě XXXX s.r.o., která je dále zpracovávala. Tato firma, jako zhotovitel, měla nejspíše jednotlivé informace utřídit podle konkrétního klíče nebo kritéria, když není vyloučeno, že sama dokonce mohla vytvořit a dodat určitý elektronický program (aplikaci) pro snadnější vyhledávání odběratelů podle jejich jména, lokality, objemu nebo četnosti odběrů apod. Předmětem plnění podle této smlouvy (článek III/2) je zpracování údajů, jako jsou jméno, adresa, umístění zásobníku, účel a typ zásobníku, což lze, podle názoru nalézacího soudu, považovat za kritéria zpracování dodaných údajů. Nalézací soud v tomto směru učinil **dílčí závěr** o tom, že předmětná smlouva na zpracování údajů svým označením, ale zejména svým obsahem, není smlouvou o prodeji databáze klientů, jak tvrdil obžalovaný, čímž obhajobu obžalovaného v tomto argumentu vyvrací.

28. Z listinných důkazů, zajištěných v přípravném řízení, bylo zjištěno, že firma XXXX s.r.o. skutečně určitou databázi zákazníků měla k dispozici, když o tom navíc svědčí i emaily mezi osobami, které pro firmu pracovaly. Nebylo však prokázáno, jak a kým byla tato databáze vytvořena. V tomto směru je třeba znovu odkázat na znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kybernetika, včetně jeho doplňku, a opakovaně provedený výslech soudního znalce Ing. **I.J.**, jimiž nebylo prokázáno, že by tato databáze byla identická s databází zákazníků firmy XXXX. Nebyly tedy logicky odůvodněny úvahy o tom, že předmětnou databázi, teoreticky tvořící obchodní tajemství firmy XXXX s.r.o., vytvořila právě firma XXXX s.r.o. nebo ji alespoň měla ve své dispozici. Zejména nebylo prokázáno, že by obsahem této databáze bylo právě těchto 77 zákazníků firmy XXXX s.r.o., uvedených v bodě I/ obžaloby, kteří by současně figurovali v databázi, chráněné obchodním tajemstvím, firmy XXXX s.r.o. I za teoretického předpokladu, že by některá z těchto tezí byla prokázána, nezbyvá nalézacímu soudu, než učinit další **dílčí závěr** o tom, že žádným z provedených důkazů (důkazů listinných ani osobním výslechem části svědků, uvedených v bodě I/1-77), nebylo prokázáno, že by alespoň tato část zákazníků s jistotou kdykoliv dříve nakupovala plyn u společnosti XXXX s.r.o. a od této společnosti XXXX s.r.o. přešla do společnosti XXXX s.r.o. právě a pouze díky tomu, že některého z nich oslovili pracovníci společnosti XXXX s.r.o. a nabídli jim výhodnější podmínky, zejména cenové, než za které odebírali plyn od společnosti XXXX. V této souvislosti musí nalézací soud opakovaně rekapitulovat shora citované svědecké výpovědi svědků – zákazníků společnosti XXXX s.r.o., kteří byli vyslechnuti osobně u hlavního líčení, eventuálně listinné důkazy, tj. sdělení podstatné části těchto zákazníků orgánům činným v přípravném řízení. Bylo prokázáno, že existuje část zákazníků, byť uvedených v obžalobě jako ti, kteří přešli od společnosti XXXX s.r.o. do společnosti XXXX s.r.o., kteří se k věci vůbec nevyjádřili ani u hlavního líčení ani neposkytli

písemné sdělení. Další skupinou těchto zákazníků tvoří ti, kteří, ať už písemně nebo osobně u hlavního líčení, potvrdili, že sice přešli od společnosti XXXX do společnosti XXXX s.r.o., ale to proto, že se sami zajímali o cenu plynu, obvolávali své možné dodavatele, takto učinili i dotaz ve společnosti XXXX a nakonec odebrali plyn právě od této společnosti, u níž sami zjistili, že jim nabízí podmínky pro ně nejvýhodnější. Svědek Ing. **Ch.**, ale i drobní odběratelé potvrdili, že trh na území České Republiky je poměrně malý, že se znají vzájemně dodavatelé, kteří ukládají do svých databází všechny možné, a to nejen faktické, ale i potenciální odběratele, které sami oslovují. Za takového důkazního stavu lze, podle názoru nalézacího soudu, považovat za zásadně zpochybněné tvrzení obžaloby o tom, že Ing. L. S. se dopustil nekalosoutěžního jednání tak, jak je popsáno v obžalobě, tedy že vůbec měl přístup do databáze, tvořící obchodní tajemství společnosti XXXX s.r.o., a tuto databázi dal k dispozici společnosti XXXX s.r.o., kde ji sám použil nebo ji poskytl k použití jiným subjektům, eventuálně že databázi společnosti XXXX s.r.o., tvořící obchodní tajemství, získal od jiného subjektu. Jen na podkladě faktur o dodávce plynu společností XXXX s.r.o. jednotlivým odběratelům totiž nelze učinit spolehlivý závěr o tom, že tito zákazníci byli výlučnými zákazníky společnosti XXXX s.r.o. Někteří z nich vysvětlili, že své dodavatele střídali, další, kteří měli dokonce zásobník ve svém vlastnictví, pak potvrdili, že vůči společnosti XXXX s.r.o. nebyli žádnými smluvními vztahy vázáni. Nelze tedy uzavřít, že by odešli od společnosti XXXX do společnosti XXXX právě na základě nabídky společnosti XXXX s.r.o., která byl učiněna s odkazem na získanou databázi zákazníků a dalších informací firmy XXXX, na čemž se měl podílet obžalovaný. Podstatné, pro posouzení otázky, jak se případně databáze těchto důvěrných informací dostala ze společnosti XXXX s.r.o. do společnosti XXXX s.r.o., jsou také svědecké výpovědi svědků, kteří v inkriminované době ve společnosti XXXX s.r.o. pracovali, především na manažerských pozicích. Jedná se o, shora podrobně rozebrané, výpovědi svědků Ing. **P.**, Ing. **Ž.**a, případně zaměstnance P. A.. Ing. **P.** tvrdil, že údajně dostal jakýsi anonym o jednání obžalovaného v neprospěch firmy XXXX s.r.o. Jeho celková výpověď, učiněná u hlavního líčení, však působí značně nevěrohodně a neracionálně. Za situace, kdy údajně dostal anonym, nečekaně přizval zaměstnance firmy na jednání, a to i samotného obžalovaného Ing. L. **S.**, který byl v té době vedoucím oddělení, zde mu, podle svého tvrzení, oznámil, že vedení firmy má podezření na jeho nekalosoutěžní jednání, a přesto však nedokázal v podrobnostech popsat, jak obžalovaný na takovou informaci reagoval s vysvětlením, že si to nepamatuje. Důvodně nelze předpokládat, že by se s takovou situací setkával rutinně nebo dokonce denně, a přesto, v rámci své výpovědi, uvedl, že na této první schůzce obžalovaný ihned přistoupil na ukončení pracovního poměru, a to dokonce pracovního poměru dohodou, o čemž svědčí zmíněný listinný důkaz. Svědek Ing. **Ž.**, alespoň v rámci své výpovědi, uvedl, že obžalovaný jakékoliv jednání pro společnost XXXX s.r.o. v neprospěch společnosti XXXX s.r.o. popřel. Na této schůzce údajně obžalovaný ihned odevzdal svůj služební počítač a mobil, když zejména svědek Ing. **P.** uvedl, že asi obžalovaný musel takový úkon z jejich strany očekávat, neboť služební počítač byl takřka prázdný. To je však v rozporu s výpovědí obžalovaného i výpovědí dalších svědků, zaměstnanců firmy, zejména svědka **R.** nebo **V.**, kteří potvrdili, že již v té době zaměstnanci firmy XXXX s.r.o. pracovali tak, že se připojovali na vzdálené úložiště centrály firmy v Rakousku, které spravovala firma **XXXX**, a jejich notebooky sloužily prakticky pouze jako zobrazovací monitory a fakticky na nich nebylo možné žádné dokumenty ukládat, kopírovat, zpracovávat nebo s nimi jinak očekávaným způsobem pracovat. Jako nevysvětlitelné se jeví tvrzení svědků Ing. **P.** a Ing. **Ž.** o tom, že obžalovanému oznámili pouze svoje podezření, a dokonce mu sdělili, že žádné důkazy o tom nemají, přesto byl obžalovaný ochoten s nimi uzavřít dohodu o ukončení pracovního poměru, tedy společnost XXXX s.r.o. opustit bez toho, že by dostal konkrétní výpověď, např. pro porušení pracovní kázně, což by naopak odpovídalo důslednému manažerskému postupu za situace, kterou popsal zejména Ing. **P.**. Tento svědek však dokonce sám v informačním systému společnosti XXXX s.r.o. neprověřil přístupová oprávnění obžalovaného ani úkony, které v celkovém informačním systému firmy prováděl, nepotvrdil, že by o takový úkon požádal příslušného správce informační sítě, aby tak logicky

mohl získat relevantní podklad pro případné ukončení pracovního poměru s obžalovaným na základě výpovědi. Nálezací soud výpověď svědka Ing. **P.**, ostatně obdobně jako výpověď svědka Ing. **Ž.**, narozdíl od obžaloby, nepovažuje za zásadní nebo dokonce přímý důkaz o trestněprávně významném jednání obžalovaného. Jedná se nejvýše o důkazy nepřímé, prokazující širší okolnosti skutkového děje, tedy situaci ve firmě XXXX s.r.o., v níž je pracovní pozice obžalovaného prokazována listinnými důkazy. Obdobného charakteru je pochopitelně i výpověď svědka Ing. **Ž.**, obchodního ředitele v této společnosti, když i u něj nelze předpokládat, že by rutinně byl přítomen ukončení pracovního poměru s vedoucím určitého oddělení dohodou, byť se mělo jednat, s vysokou mírou pravděpodobnosti, o hrubé porušení pracovní kázně. Svědek přesto opakovaně na konkrétní otázky soudu neodpověděl, eventuálně odpovídal formulacemi, že neví, že je sice o něčem přesvědčen, ale vlastně si to pouze myslí apod. Je s podivem, že oba svědkové, tj. Ing. **P.** i Ing. **Ž.** nebyli schopni, jako vrcholoví manažeři, uvést, kteří konkrétní zákazníci nebo alespoň zákazníci jakého typu a segmentu odběrů měli být, podle informací ze zákaznické centrály jejich firmy, oslovení firmou XXXX s.r.o. Výpovědi obou svědků působily velmi spekulativním a manipulativním dojmem, tedy značně nepřesvědčivě, a podle názoru nálezacího soudu, učiněné cíleně v neprospěch obžalovaného, avšak bez objektivních a racionálních faktů, které by alespoň jeden z těchto svědků mohl nepochybnitelně potvrdit. Výpověď svědka Ing. **Ž.** částečně směřuje dokonce ve prospěch obhajoby obžalovaného, a to v té části, kdy se vyjádřil ke vzdálenému serveru, spravovanému firmou XXXX s.r.o., přičemž práce na takovém serveru, podle jeho vyjádření, byla umožněna pouze na základě přístupového hesla a navíc zaměstnancům bylo díky tomuto systému zamezeno přenášet soubory, s nimiž pracovali mimo systém. V souvislosti s postupem firmy XXXX s.r.o., tj. postupem zřejmě obou svědků a také svědka **P. A.**, musí nálezací soud zdůraznit, že odmítl použití důkazu – záznamu o sledování, které provedla, na žádost firmy XXXX s.r.o., soukromá firma (č. l. 184 a násl.). Jednalo se o monitorování prostor společnosti XXXX s.r.o. a není vyloučeno, že i o monitorování pohybu jednotlivých fyzických osob, avšak podmínky sledování, ať už osob nebo věcí, jsou striktně vymezeny v trestním řádu, realizace takových úkonů je ve výlučné pravomoci orgánů činných v trestním řízení. Celkově pak lze shrnout, že sice nelze výpověď žádného z těchto tří svědků kategoricky odmítnout, protože by šlo o výpovědi zcela nepravdivé, nevěrohodné, nebo dokonce opatřené v rozporu s procesními předpisy. Je však s podivem, že jejich svědecké výpovědi jsou nekonkrétní a neurčité v těch údajích, kdy by bylo možné důvodně očekávat, zejména od vrcholových manažerů Ing. **P.** a Ing. **Ž.**, konkrétní věcné a přesné informace, byť přes několikaletý časový odstup od těchto událostí. Důvodně by bylo možné očekávat, že za situace, kdy se nejednalo o běžnou rutinní záležitost, by zejména Ing. **P.** a Ing. **Ž.** postupovali věcně, racionálně a opatrovali objektivní důkazy, které v inkriminované době bylo, s vysokou mírou pravděpodobnosti, možné zajistit z informačního systému. S několika měsíčním časovým odstupem, jak potvrdil soudní znalec, nebylo možné komparaci obou souborů zajistit a výsledky dokazování realizovanou odbornou expertízou nepřinesly očekávaná zjištění. Tvrzení obžaloby navíc nebyla doprovázena dalšími relevantními důkazy, bezpečně a spolehlivě prokazujícími, co bylo zásadním impulsem nebo konkrétním důvodem k tomu, že někteří zákazníci opustili firmu XXXX s.r.o. a začali plyn odebírat od firmy XXXX s.r.o. Ostatně i výsledky přípravného řízení, shrnuté v písemném textu obžaloby (str. 12), svědčí o názoru, že „nebylo zjištěno, kdy a jakým způsobem získal obžalovaný data (ucelené soubory údajů o zákaznících a uskutečněných obchodech, pocházející z informačního systému firmy XXXX), avšak státní zástupce považuje za nepochybné, že tyto byly obžalovaným nebo jinou osobou ze společnosti XXXX s.r.o. pro společnost XXXX s.r.o. k využití získány“. V této souvislosti si nálezací soud dovoluje podotknout, že pachatelem obžalovaným z trestného činu dle § 248 odst. 1 písm. h), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku je Ing. **L. S.**, tj. fyzická osoba, přičemž u fyzických osob je trestní odpovědnost konstruována jako odpovědnost za vlastní zaviněné jednání. Jde tedy o odpovědnost subjektivní, když i **zavinění** v požadované formě, a to zde ve formě úmyslu, ať už přímého nebo nepřímého, je třeba prokazovat. V nejmenším nelze u fyzické osoby dovozovat

odpovědnost objektivní, tj. odpovědnost bez zřetele na zavinění, a to ani za situace, kdy obžalovaný prokazatelně v obou firmách v konkrétním postavení figuroval, a jedna z těchto firem zřejmě mohla obchodní tajemství druhé firmy porušit. Podle názoru soudu nebylo prokázáno konkrétní zavinění trestně právně významné jednání obžalovaného, spočívající v tom, že by chráněnou databázi informací získal pro firmu XXXX s.r.o. z firmy XXXX s.r.o. právě on sám. Za situace, kdy, zejména z listinných důkazů, bylo zjištěno, že obžalovaný měl k dispozici určité excelové tabulky s údaji o zákaznících, byť nebylo prokázáno, že šlo o soubory totožné a identické s těmi, které měla k dispozici firma XXXX s.r.o., nelze bez dalšího přijmout závěr, že právě obžalovaný jednal vědomě tak, že tyto soubory stáhl, získal a užil ve firmě XXXX s.r.o., nebo že by je za situace, kdy je měl sám ve své dispozici, poskytl dalším zaměstnancům a spolupracovníkům firmy XXXX s.r.o., a přitom v obou případech věděl, že jde o výlučný soubor firmy XXXX s.r.o., který tato firma nepochybně sama vytvořila svou aktivní činností na trhu v průběhu předchozích let, nebo jej sama legálním způsobem získala. Je totiž zásadně sporné a neprokázané, zda a v jakém rozsahu měl v inkriminovaném období obžalovaný vůbec přístup do informačního systému firmy XXXX. Lze jen stručně rekapitulovat, že vrcholoví manažeři této společnosti přístup obžalovaného nepotvrdili a nebyl opatřen ani jiný nezpochybnitelný důkaz, který by absenci jejich tvrzení jakkoli nahrazoval. Svědek Ing. **P.** totiž uvedl, že sám neví, v jakém rozsahu měl obžalovaný přístup k informačnímu systému, a svědek Ing. **Ž.** uvedl, že obžalovaný tento přístup měl asi historicky, což je pouze určitý stupeň pravděpodobnosti. Současně si však tento svědek do jisté míry protirečí, když tvrdí, že databáze byla chráněna přístupovými právy a jako příklad uvádí regionální obchodní zástupce, kteří měli přístup jen k té části databáze, která se týkala jejich regionu. Naproti tomu svědek **Č. V.** uvedl, že právě tito vrcholoví manažeři, tedy svědkové Ing. **P.** a Ing. **Ž.**, měli přístup k celému informačnímu systému, což lze, podle názoru nalézacího soudu, považovat za logické a vysoce pravděpodobné z titulu jejich funkcí, které v uvedené době ve společnosti XXXX s.r.o. zastávali. V neprospěch obžalovaného mohla sloužit výpověď svědka **R.**, který však uvedl, že obžalovaný od něho sice chtěl určité informace, nikoliv však databázi, ale pouze kontakty na koncové zákazníky, a on mu dal informace pouze o několika zákaznících, když namátkou uvedl jména jako R. nebo XXXX C.. Svědek R. však žádné relevantní skutečnosti v rámci své výpovědi neuvedl. Svědek A., jehož výpověď měla sloužit na podporu obžaloby, dokonce sám uvedl, že neví, že by se ve firmě XXXX s.r.o. jakkoli prověřovaly přístupy obžalovaného k tomuto informačnímu systému. Podle názoru nalézacího soudu měl takový úkon být učiněn ihned poté, co vzniklo podezření na zneužívání informací obžalovaným ve firmě XXXX s.r.o., neboť by bylo možné považovat za logické, aby vrcholoví manažeři, tj. svědkové Ing. **P.** a Ing. **Ž.**, ihned vyžádali potřebné informace o prověření informačního systému od firmy XXXX, která jejich vzdálený server a celé úložiště spravovala. Pokud by takový úkon oba svědkové učinili před vlastním trestním oznámením, eventuálně bezprostředně po něm, mohla by předmětná skutečnost podstatně přispět k objasnění věci a navíc by svědčila minimálně o tom, že oba měli seriózní úmysl hájit obchodní činnost firmy XXXX s.r.o. Za situace, kdy oba svědkové, ve spolupráci se svědkem **A.**, nechali prostory společnosti XXXX s.r.o. sledovat soukromou bezpečnostní či detektivní agenturou bez toho, že by korektně učinili oznámení orgánům činným v přípravném řízení, eventuálně ve spolupráci s nimi zajišťovali objektivní a relevantní důkazy, lze o jejich seriózním úmyslu odhalit údajného pachatele nekalosoutěžního jednání s úspěchem pochybovat.

29. Další možné jednání obžalovaného, vymezené ve skutkové větě obžaloby, mohlo spočívat v tom, že za situace, kdy měl tuto databázi ve své dispozici, ji poskytl dalším pracovníkům firmy XXXX s.r.o., a v tomto směru je také úkolovat, aby potenciální zákazníci kontaktovali. Taková teze však nebyla potvrzena, a to podle očekávání, svědeckými výpověďmi svědkyň a svědků, kteří ve firmě XXXX s.r.o. pracovali. Svědkyně **K.B.** vyloučila, že by firmu řídil obžalovaný, když tvrdila, že obchodní strategii firmy určovala ona a svědek **J.** Lze jen podotknout, že i ona ke shora rozebrané smlouvě uvedla, že šlo o databázi, kterou koupili od firmy XXXX, což však nalézací soud, ze shora uvedených důvodů, nepovažuje za prokázané. Svědkyně **V.** uvedla, že dostávala

úkoly od K. B., a to včetně tipů na možné zákazníky v excelových tabulkách. Svědkyně V. dokonce tvrdila, že sice excelové tabulky dostala, i když není zřejmé jaké, a ona nepotvrdila, od koho email s tabulkami získala, ale také zákazníky hledala sama. Informace o cenách získávala od Č.V.. O aktivní roli svědka Č.V. pak hovořila i svědkyně B., která uvedla, že ji Č. V. požádal, aby zákazníky obvolávala.

30. Další část trestného jednání, které bylo kladeno za vinu obžalovanému Ing. L. S., je popsána v **bodě II/ výroku obžaloby**. Trestné jednání obžalovaného mělo spočívat v tom, že, opět z titulu svého postavení ve společnostech XXXX s.r.o. a XXXX s.r.o., neoprávněně využil informace o obchodních podmínkách, za kterých nabízela a uskutečňovala obchody s firmou XXXXs.r.o. (dále jen XXXX) společnost XXXX s.r.o., a připravil podklady, zpracoval kalkulaci a porovnání cen pro předložení konkuR.ní nabídky od společnosti XXXX s.r.o., což vedlo k tomu, že nakonec společnost XXXX s.r.o. s firmou XXXX s.r.o. uzavřela dne 28. 6. 2013 smlouvu o dodávkách zkapalněných uhlovodíkových plynů, propanu a propan-butanu. Následkem trestného jednání obžalovaného mělo být to, že ke škodě společnosti XXXX s.r.o. v období od září 2013 do července 2014 společnost XXXX s.r.o. dosáhla tržeb ve výši 7 652 378 Kč, přičemž společnosti XXXX s.r.o. byla způsobena škoda ve výši 765 238 Kč, odpovídající minimální ziskové míře 10 % z tržeb, dosahované v předmětném obchodním vztahu. Jak je shora uvedeno, obžalovaný od samého počátku popřel, že by se dopustil také tohoto trestného jednání. Jeho výpověď je citována shora a nalézací soud stručně rekapituluje, že obžalovaný trval na tom, že s touto smlouvou nemá nic společného, žádná jednání za firmu XXXX s.r.o. nevedl. Naopak s firmou XXXX s.r.o. jednal jako zástupce firmy XXXX s.r.o. a dosáhl toho, že tato firma zůstala nadále odběratelem firmy XXXX s.r.o. Navíc cena byla u tohoto obchodního vztahu mezi firmou XXXX s.r.o. a firmou XXXX s.r.o. platná po celou dobu, takže se o ničem nevyjednávalo. V tomto směru s výpovědí obžalovaného korespondují dvě stěžejní svědecké výpovědi, a to výpověď svědka Ing. P. B. a výpověď O. J. Svědka O. J. u hlavního líčení dne 26. 2. 2019, jak je rovněž shora v podrobnostech rozebráno, potvrdil, a to ostatně shodně jako v přípravném řízení, že tato jednání s firmou XXXX s.r.o. vedl on sám, a to za společnost XXXX s.r.o. Svědek vysvětlil, že firmu XXXX s.r.o. znal ještě z doby, když pracoval u společnosti XXXX s.r.o. a se zástupcem firmy XXXX s.r.o., Ing. B., se poměrně dlouhodobě znal. Jeho výpověď koresponduje s výpovědí svědka Ing. P. a B., který rovněž vypovídal v přípravném řízení shodně jako u hlavního líčení, a v této části skutkového děje uvedl, že za firmu XXXX s.r.o. s ním obchodní případ projednávala jednatelka firmy K.B. a dále O. J.. Svědek také vysvětlil, že oni sami poptávali u svých potenciálních dodavatelů podmínky, za kterých by jim mohli plyn dodávat, ale nesdělovali jim svoje vlastní podmínky, neboť by byli sami proti sobě. Čekali, který z možných dodavatelů jim jaké podmínky, a to nejen cenové, nabídne. Navíc firma XXXX s.r.o. je soukromou firmou, takže výběrové řízení si dělají vlastně sami pro sebe, a pokud chtěli od firmy XXXX s.r.o. odejít, bylo to proto, že tato firma se k nim chovala velmi nekorektně, přesto museli ve svém závodě v XXXX, jako odběratel firmy XXXX s.r.o., zůstat i nadále, neboť takto byla postavena smlouva. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že naopak díky obžalovanému, který tehdy ještě zastupoval firmu XXXX s.r.o., museli u této společnosti, jako její odběratel, zůstat. Vyloučil tak úvahy, že by obžalovaný jednal konkuR.ním způsobem vůči firmě XXXX s.r.o., když by se podílel na obchodním případu společnosti XXXX s.r.o. a společnosti XXXX s.r.o. Svědek vysvětlil, že nového dodavatele sami poptávali v rámci svého vlastního výběrového řízení, alespoň pro nový závod ve Studenci, kde chtěli vybrat jinou firmu než firmu XXXX s.r.o. Pokud státní zástupce ve své závěrečné řeči argumentoval v souvislosti s touto částí skutkového děje také emailovými dopisy, v nichž například M. V. psala svědkyni V. a označovala společnost XXXXs.r.o. jako nejvýznamnějšího zákazníka s pokynem, aby o všem informovala L., nelze, podle názoru nalézacího soudu, takto učinit spolehlivý závěr o prokázání trestně právně významného jednání obžalovaného Ing. L. S.. I za situace, kdy M. V. píše své nástupkyni K. V. o tom, že „všechno“ má řešit s L., nelze zjistit, co s ním, byť ve vztahu k tomuto zákazníkovi, měla řešit a co tedy obžalovaný měl dělat, a to i za hypotetického předpokladu, že by L., eventuelně

osobou vystupující pod „L“, bylo možné považovat za obžalovaného. Z důvodů shora rozebraných však nejde o informace, na podkladě nichž by bylo možno provést individuální identifikaci této osoby, byť lze předpokládat, že jiný spolupracovník obdobného křestního jména ve firmě XXXX s.r.o. nefiguroval. Kromě toho se nelze ztotožnit se závěrem státního zástupce, prezentovaným v jeho závěrečné řeči, o tom, že obžalovaný Ing. S. byl jednatelem společnosti XXXX s.r.o. a měl tak odpovědnost za to, s kým tato společnost obchoduje. Především z listinných důkazů, shora rozebraných, ale i z výpovědí svědků, kteří participovali na činnosti společnosti XXXX s.r.o., bylo zjištěno, že obžalovaný v inkriminované době nebyl statutárním zástupcem, tj. společníkem, jednatelem, ale ani zaměstnancem. Měl pouze plnou moc, byť velmi široce koncipovanou, jak nalézací soud shora citoval. Z toho však nelze dovozovat jeho trestní odpovědnost, v souvislosti s potenciální odpovědností za to, s kým společnost obchoduje, ani odpovědnost za to, jakou činnost vykonávají svědkyně V. nebo V. Stejně tak nelze souhlasit, ať už ve vztahu této části skutkového děje nebo v části popsané pod bodem I/, s názorem státního zástupce o tom, že je nepodstatné, jestli informace od společnosti XXXX s.r.o. získali svědkové **V., J.** nebo sám obžalovaný Ing. S.. Podle názoru soudu je naopak prokázání konkrétní formy trestně právně významného jednání kteréhokoliv pachatele, tedy i obžalovaného Ing. **L. S.**, podstatné pro eventuální závěry nalézacího soudu o trestní odpovědnosti. Jen přesně specifikované a bezpečně a spolehlivě prokázané jednání kteréhokoliv pachatele může odůvodňovat úvahy pro závěr o jeho trestní odpovědnosti. Nalézací soud se neztotožnil ani s alternativním návrhem státního zástupce, prezentovaným v závěrečné řeči, stran užití právní kvalifikace trestného jednání obžalovaného u dílčího skutku popsaného pod bodem II/. Trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku se podle § 255 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění do 31. 12. 2017, dopustí ten, kdo „v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch neoprávněně užije informace dosud nikoliv veřejně přístupné, kterou získal při výkonu svého zaměstnání, povolání, postavení nebo své funkce, a jejichž zveřejnění podstatně ovlivňuje rozhodování v obchodním styku, a uskuteční nebo dá podnět k uskutečnění smlouvy nebo operace na regulovaném trhu s investičními nástroji, nebo na organizovaném trhu se zbožím“. Nalézací soud se neztotožnil s právním závěrem státního zástupce o tom, že to byl právě obžalovaný, který dal podnět k uzavření této smlouvy. V předmětnou dobu, kdy byla smlouva uzavřena, již nebyl v konkuR.ním postavení v obou společnostech, když šlo o časový rozptyl několika dnů, což nemá, podle státního zástupce, vliv na užití této právní kvalifikace. Rozhodné je to, že podnět musel vzejít právě nepochybně ze strany obžalovaného Ing. **S.**, aby tato smlouva byla uzavírána. Úvahy o akceptaci takových skutkových a právních závěrů jsou, podle názoru nalézacího soudu, jednoznačně vyloučeny nejen tvrzením obžalovaného, ale zejména výpověďmi svědků **O. J.** a Ing. **P. a B.**, které lze považovat za důkazy věrohodné, když navíc spolu vzájemně korespondují. Jiné důkazy, které by zvrátily výpovědi obou svědků, provedeny nebyly a státním zástupcem uváděná emailová korespondence má důkazní hodnotu pouze podpůrnou a nelze ji považovat za stěžejní důkaz, který by sám o sobě mohl vést k závěru o vině obžalovaného, stran této části skutkového děje a ke zvrácení obou věrohodných a vzájemně si korespondujících svědeckých výpovědí. Nalézací soud i v této části skutkového děje tedy uzavřel, že vina obžalovaného Ing. **L. S.** bezpečně a spolehlivě prokázána nebyla.

31. Po zvážení všech rozhodných okolností dospěl tedy soud k závěru, že v obou částech skutkového děje bylo sice prokázáno, že se skutek částečně stal, a to minimálně v tom rozsahu, že obžalovaný byl v prokázaném postavení v obou konkuR.ních firmách, že došlo k dodávkám plynu od společnosti XXXX s.r.o. jednotlivým subjektům. Nebylo však bezpečně a spolehlivě prokázáno takové trestně právně významné jednání obžalovaného, které by naplnilo veškeré formální znaky žalované skutkové podstaty přečinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 1 písm. h), odst. 3 písm. c), eventuálně trestného činu zneužití postavení a informace v obchodním styku podle § 255 odst. 1 trestního zákoníku, jak navrhoval státní zástupce v závěrečné řeči, ve vztahu k části skutkového děje, popsané pod bodem II/.

Důkazy, provedené u hlavního líčení, však bez jakýchkoliv důvodných pochybností neskýtají ani pro podklad pro závěr nalézacího soudu o prokázání formálních znaků jiné skutkové podstaty. V souladu s ustanovením **§ 226 písm. b) trestního řádu byl proto obžalovaný Ing. L. S. obžaloby v plném rozsahu zproštěn.**

32. Shora rozebrané důkazy, ať už svědecké výpovědi, listinné důkazy, nebo znalecký posudek, považoval nalézací soud za podstatné pro svoje závěry o prokázání rozhodných skutkových okolností. Lze rekapitulovat, že u hlavního líčení byly provedeny fakticky veškeré důkazy (svědecké výpovědi, listinné důkazy, znalecký posudek), navrhané ze strany obžaloby (ad. 1, 2, 3 důkazních návrhů). V průběhu hlavního líčení bylo dokazování dále v podstatném rozsahu doplněno nejen listinnými důkazy, ale zejména svědeckými výpověďmi a dokonce i doplňkem znaleckého posudku. Šlo o důkazy z přípravného řízení, opatřené a provedené jak k návrhu obhajoby tak z vlastní iniciativy nalézacího soudu. Takto široký rozsah dokazování považoval nalézací soud za podstatný pro svoje rozhodnutí, když u hlavního líčení, jak ostatně vyplývá z jednotlivých protokolů, byly provedeny rozsáhlé listinné důkazy, z nichž ne každý měl důkazní hodnotu, a proto jej není nezbytné v odůvodnění tohoto rozsudku citovat. Pro úplnost lze podotknout, že v závěru dokazování u hlavního líčení dne 28. 8. 2019 byly učiněny důkazní návrhy státním zástupcem a obhájcem obžalovaného, avšak nalézací soud tyto důkazní návrhy nepovažoval za důvodné. Státní zástupce navrhl, aby byly obeslány společnosti, které obchodují se shodnou komoditou s tím, aby se vyjádřily ke svému přibližnému zisku, a to za účelem upřesnění výše škody. Dále navrhl osobní výslech svědkyně V., neboť její výpověď z přípravného řízení obsahuje značné rozpory ve vztahu k emailové komunikaci, protože svědkyně uvedla, že nedostávala pokyny od obžalovaného, nedostávala žádné databáze a zde je jednoznačně prokázáno, že komunikace tam byla. Státní zástupce reagoval na to, že část zajištěných emailů je podepsána „L.“ a je zřejmé, že šlo o emaily od obžalovaného Ing. S.. Nalézací soud se s těmito důkazními návrhy státního zástupce neztotožnil. Podle jeho názoru je otázka škody, respektive očekávaného zisku firmy XXXX s.r.o., otázkou sekundární, neboť jde o znak kvalifikované skutkové podstaty. Jen obtížně lze s odstupem pěti až šesti let prokazovat očekávaný zisk u jiných firem, byť obchodujících se stejnou komoditou, a z toho dovozovat očekávaný zisk firmy XXXX s.r.o., čehož se domáhal státní zástupce. Je obecně známo, že zisk je kategorií ekonomickou a jeho kvantifikace je u každého z podnikatelských subjektů bytostně individuální, když je ovlivněna minimálně náklady každé firmy. Výpověď svědkyně V. byla u hlavního líčení dne 5. 2. 2019 čtena postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu, tedy mimo jiné za výslovného souhlasu státního zástupce. Tato svědkyně se vyjádřila jednoznačně tak, že emaily od obžalovaného nedostávala, což nelze hodnotit jako rozpory v její výpovědi. Důvodně nelze očekávat, že by u hlavního líčení svědkyně v této části svoji výpověď diametrálně změnila. Pokud je její výpověď v rozporu s emailovou komunikací, což měl zřejmě státní zástupce na mysli, nezbývalo nalézacímu soudu, jako ostatně v případě jiných důkazů, se s těmito rozpornými důkazy vypořádat. V této souvislosti nalézací soud konstatuje, že pokud některé emaily jsou podepsány iniciálou „L.“, nelze to považovat za znak individuální identifikace odesílatele takového emailu, a to dokonce ani za situace, kdy by ve firmě existovala jediná osoba, jejíž jméno, příjmení, eventuelně přezdívkou by takovým písmenem začínala. Ostatně i soudní znalec, v rámci své výpovědi, uspokojivě upřesnil nepřesnou interpretaci svého znaleckého posudku právě v souvislosti s autorem předmětných emailů, zajištěných z některých notebooků. Zmocněnec poškozené společnosti důkazní návrhy neučinil. Obžalovaný, respektive jeho obhájce navrhli doplnit dokazování tím, že bude oslovena společnost XXXX. s. k tomu, zda má ve své databázi zákazníky, označované obžalobou jako jedineční zákazníci firmy XXXX s.r.o. Tento důkazní návrh nepovažoval soud za důvodný, neboť, podle jeho názoru, k těmto okolnostem byl zcela dostatečně u hlavního líčení osobně vyslechnut spoluvlastník a vrcholový manažer společnosti XXXX a.s. Ing. T.Ch.. Tento svědek podrobně vysvětlil podmínky na trhu, konkurenční vztahy mezi jednotlivými společnostmi, vytváření, získávání, eventuelně udržování databáze zákazníků a stejně tak zcela dostatečně vysvětlil tvorbu ceny, což je rozvedeno shora. Druhý důkazní návrh ze

strany obžalovaného, respektive jeho obhájce, směřoval k získání informací od firmy **XXXX**, která byla správcem informačního systému firmy **XXXX s.r.o.**, uloženého na vzdáleném serveru v Rakousku. Podle názoru obhajoby se měl tento subjekt vyjádřit k tomu, zda běžný uživatel, jako byl obžalovaný Ing. S., byl schopen udělat export dat. Nálezací soud i tento důkazní návrh považoval za nedůvodný. S více než šestiletým časovým odstupem nelze očekávat objektivní stanovisko správce vzdáleného serveru společnosti **XXXX s.r.o.** Navíc, podle názoru soudu, není podstatná samotná schopnost obžalovaného Ing. S. export dat z tohoto vzdáleného serveru udělat za situace, když nebylo vůbec prokázáno, že by k nějakému exportu dat došlo, tedy když nebylo prokázáno, že by soubory dat, zajištěné ve společnosti **XXXX s.r.o.** a **XXXX s.r.o.**, byly identické, ať už plně nebo alespoň v částečném rozsahu. I v tomto směru musí nálezací soud poukázat na závěry shora podrobně rozebraného znaleckého posudku, včetně jeho doplňku. Soudní znalec opakovaně poukázal na skutečnost, že mu byly předloženy soubory obou společností, zajištěné však s několikaměsíčním časovým odstupem, kdy na každém z nich docházelo ke změnám, doplňkům apod., a proto je objektivně nelze posoudit. Fakticky se ukázalo objektivně nemožné tyto soubory ztotožnit. Nálezací soud v této souvislosti podotýká, že provedení takového úkonu bylo důvodné, minimálně ve fázi před zahájením trestního stíhání, eventuelně ihned na jeho počátku. Soudní znalec, z hlediska své odbornosti, vysvětlil ztrátu podstatných identifikačních znaků, na jejichž podkladě by mohl data v jednotlivých souborech ztotožnit. Navíc s více než šestiletým časovým odstupem se zcela nepochybně změnily i přístupové podmínky na tomto vzdáleném serveru, respektive v celkovém informačním systému společnosti **XXXX s.r.o.** Důkazní návrhy obžalovaného, respektive jeho obhájce nálezací soud rovněž jako nedůvodné zamítl.

33. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla poškozená společnost **XXXX s.r.o.** odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť vzhledem ke zproštění výroku je takový výrok o náhradě škody obligatorní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Brno 28. srpna 2019

JUDr. Jaroslava Bartošová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Štorková